

ISSN 1898-9624

egzemplarz bezpłatny

czerwiec / lipiec
2008 r.

nr 6/7

Biuletyn

MAGAZYN INFORMACYJNY AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ

The background of the cover is a photograph of a modern indoor swimming pool. A prominent feature is a large, multi-colored (blue and red) spiral water slide that winds through the space. The pool is surrounded by large windows, and the overall atmosphere is bright and clean.

BASEN AGH OTWARTY

16 czerwca 2008 r.

" Nie to, co nas dzieli, lecz to, co nas łączy,
niech będzie fundamentem jutra. "

**Akademia Górniczo - Hutnicza
w Krakowie**
na ręce Pana Rektora
prof. zw. dr hab. inż. Antoniego Tajdusia
w kategorii : *Nauka*
*Kapituła złożona z Konsulów akredytowanych w Polsce południowej
na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 2008 r. w Mysłowicach
przyznała nagrodę
" Orli Laur "*
*za przybliżenie wiedzy o roli człowieka w obcowaniu z przemysłem
i przyrodą, w oparciu o międzynarodową współpracę i pozyskane doświadczenie
w imieniu Kapituły*

Sekretarz Kapituły
Konsul Honorowy Republiki Słowenii
w Mysłowicach

Mieczysław Marian Barański

Przewodniczący Kapituły
Konsul Generalny Ukrainy
w Krakowie

Mykhailo Brodovych

Pszczyna, 22 czerwca 2008 r.

AGH – Uczelnia Sukcesu

Miło nam poinformować, iż w ostatnim czasie nasza uczelnia kilkakrotnie była honorowana przez niezależne instytucje.

W ostatnich dniach maja dziennik „Rzeczpospolita” opublikował artykuł, z którego w jednoznaczny sposób wynika, że polskimi firmami rządzą inżynierowie. Z raportu „Rzeczpospolitej” dowiadujemy się, że co czternasty z 408 szefów, którzy odpowiedzieli na ankietę, ukończył właśnie Akademię Górniczo-Hutniczą. Przed nami z niewielką przewagą jest tylko Politechnika Warszawska. Wyniki po raz kolejny potwierdziły mocną pozycję inżynierów w zarządach polskich przedsiębiorstw. Absolwenci uczelni technicznych to 51 proc. szefów dużych firm. Jest ich wyraźnie więcej niż przed rokiem. Wtedy dyplomami uczelni technicznych mogło się pochwalić 38 proc. szefów. Co piąty z nich miał wówczas za sobą uniwersytet albo szkołę ekonomiczną.

Kolejnym wyróżnieniem był ranking publicznych i niepublicznych szkół wyższych, przeprowadzony w dwunastu kategoriach, opracowany już po raz czwarty przez Akademickie Centrum Informacyjne z Poznania. W opinii agencji doradztwa personalnego oraz największych pracodawców to właśnie AGH najlepiej przygotowuje swoich absolwentów pod kątem potrzeb rynku pracy. Profesor Antoni Cieśla odebrał z rąk kapituły piękną statuetkę, którą mogą Państwo podziwiać na stronie obok. Nagroda jest tym cenniejsza, iż otrzymała ją tylko jedna uczelnia z pośród wszystkich, które były oceniane w rankingu. Ten fakt na pewno zainteresuje naszych kandydatów, bowiem dobitnie została podkreślona tutaj rola wykształcenia, które gwarantuje sukces.

Jeszcze cieszyliśmy się tym sukcesem, kiedy okazało się, że AGH otrzymała kolejne wyróżnienie. W ostatnich dniach podczas pikniku w Pszocinie, prorektor ds. nauki, prof. Kazimierz Jeleń odebrał kolejne wyróżnienie – Złoty Laur. Kapituła złożona z Konsulów akredytowanych w Polsce południowej przyznała nam tę nagrodę w uznaniu za przybliżanie wiedzy o roli człowieka w obcowaniu z przemysłem i przyrodą, w oparciu o międzynarodową współpracę i pozyskane doświadczenie.

Wspomniane nagrody to kolejne potwierdzenie bardzo mocnej pozycji naszej uczelni na rynku kształcenia, badań naukowych i współpracy z partnerami zewnętrznymi. Trwa właśnie rekrutacja na kolejny rok akademicki i można się spodziewać, że podobnie jak w ostatnich latach, mimo pogłębiającego się niżu demograficznego i jednak mniejszej popularności studiów technicznych wśród młodzieży, rzesze kandydatów wybiorą właśnie AGH – Uczelnię Sukcesu. To ich inwestycja w przyszłość, bowiem nie da się ukryć, że dyplom inżyniera, a szczególnie AGH, jest niezwykle ceniony na rynku pracy.

✉ Maciej Okoń

Nowy Przewodniczący KRPUT

Miło nam poinformować, że w dniu 27 czerwca 2008 r.

Rektor AGH prof. Antoni Tajduś

został wybrany

Przewodniczącym Konferencji Rektorów

Polskich Uczelni Technicznych

Spis treści

AGH – Uczelnia Sukcesu	3
Nowy Przewodniczący KRPUT	3
Basen AGH otwarty	4
Fizyka medyczna	4
Krakowski Szpital Specjalistyczny im. Jana Pawła II	5
Wybory w Samorządzie Studenckim	5
Zjazd Stowarzyszenia Wychowanków	6
Władze Stowarzyszenia Wychowanków AGH na kadencję 2008–2012	6
Fundusz Górnośląski SA	7
Prestżkowa nagroda dla prof. Andrzeja Jajszycka	7
Diaamentowe indeksy AGH rozdane	8
Tytuł dhc UEK dla prof. R. Tadeusiewicza	9
Na AGH o kształceniu w zakresie Inżynierii Biomedycznej	10
III Krakowska Konferencja Młodych Uczonych	11
Diaamenty AGH raz jeszcze	12
Studia MBA na Wydziale Zarządzania AGH	13
Zostań studenckim Księgowym Roku	13
Notatki w Internecie	14
Stypendia ABB przyznane	14
Kalendarium rektorskie	15
Wybrane z prasy	16
Profesor Manuel Ricardo Ibarra doktorem honorowym AGH	17
Profesor Jan Sargut doktorem honorowym AGH	23
Informacje Kadrowe	24
Dni Jana Pawła II	25
Szlachetne dzieło żelazne	26
Inne spojrzenie na...	27
Jednak się sprawdza...	28
Valdi – Ceramika sp. z o.o.	29
Enion Grupa Tauron S.A.	29
Ciocia Marta	30
Pedagog z artystyczną duszą	31
Uprawomocnienie e-learningu na AGH	32
Balet w nocy	32
Pierwsze Urodziny SKN Blabel	33
Finały lig międzywydziałowych	34
Kolarze górscy na najwyższym podium!	35
Siatkarki Zarządzania – puchar jest nasz!	36
Dominiacja chwilowo przerwana...	36
Wycieczka na Litwę	37
50 rocznica ukończenia	
Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego	37
Latający Niepełnosprawni	38
Semestralnik trafił do rąk czytelników	38

ISSN – 1898-9624

„Biuletyn AGH” – Magazyn Informacyjny Akademii Górniczo-Hutniczej nr 6/7, czerwiec–lipiec 2008 r.

Redaguje zespół:

Zbigniew Sulima (redaktor naczelny),
Stali współpracownicy: Anna Kryś-Dyja,
Małgorzata Krokoszyńska, Zespół ds.
Informacji i Promocji

Adres redakcji:

AGH, paw. A-0, pok. 16
al. Mickiewicza 30,
30-059 Kraków, tel. (12) 617-34-49
bip_agh@agh.edu.pl
www.biuletyn.agh.edu.pl

Opracowanie graficzne, skład:

Scriptorium „TEXTURA”
e-mail: textura@krakow.home.pl

Druk:

Drukarnia „Kolor Art” s.c.
ul. Kotlarska 34, 31-539 Kraków
tel. (12) 421-09-86

Kolportaż:

Sekretariat Główny AGH i redakcja

Nakład: 2200 szt. bezpłatnych

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów.

Na okładce: Basen AGH – fot. Z. Sulima

Basen AGH otwarty

W dniu 16 czerwca 2008 r. nastąpił ten moment do którego dążyło od kilkunastu lat, a może nawet dłużej, kilku rektorów AGH. Obecny i przyszły Rektor AGH prof. Antoni Tajduś kończąc przecinanie wstęgi otworzył podwoje Basenu AGH dla wszystkich, którzy będą chcieli skorzystać z możliwości i atrakcji jakie obiekt ten oferuje. Napisałem, że obecny rektor dokończył przecinanie wstęgi, ponieważ nacinanie wstęgi rozpoczął prof. Mirosław Handke, za kadencji którego powstał pierwszy projekt basenu, następnie do przecięcia wstęgi przyczynił się również poprzedni Rektor AGH prof. Ryszard Tadeusiewicz, który kontynuował starania o powstanie obiektu. Osobami, we władanie których trafiły również nożycki byli: Kazimierz Bujakowski – II Zastępca Prezydenta Miasta Krakowa ds. Rozwoju Przestrzennego Miasta Krakowa oraz Beata Przybyłowska-Stanek – Dyrektor Basenu AGH.

for. ZS

Obiekt poświęcony został przez księdza Andrzeja Waksmańskiego, a Rektor AGH Profesor Tajduś pierwszy skorzystał z możliwości pływania w tym obiekcie, wskakując do wody w garniturze i przepływając w asyście ratowników całą długość basenu.

Pod nazwą Basen AGH kryje się nowoczesny obiekt składający się z: basenu sportowego, basenu szkoleniowego, basenu rekreacyjnego, hydromasażów, jacuzzi, zjeżdżalni, sauny. Prócz wodnych atrakcji jest też centrum rozrywki gdzie można zagrać: w kręgle, bilard, piłkarzyki, cymburgia oraz uprawiać fitness. Przygotowano także salę zabaw dla dzieci, kręgielnię z barem oraz specjalną salę, przeznaczoną do treningów szermierki i sztuk walki. Basen i sala rekreacyjna dostosowane są dla osób niepełnosprawnych. Odbývają się nawet specjalne zajęcia szermierki dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich.

Otwarcu Basenu poświęciliśmy również okładkę i rozkładówkę Biuletynu. Wszelkie informacje o obiekcie znajdziecie Państwo pod adresem: www.basen.agh.edu.pl.

ES ZS

Fizyka medyczna

Wraz z nowym rokiem akademickim w naszej Uczelni uruchomiony zostanie, za zgodą ministra nauki i szkolnictwa wyższego, nowy kierunek studiów: fizyka medyczna.

Będzie to interdyscyplinarny kierunek łączący najnowsze zdobycze fizyki z problemami medycyny. Organizowaniem nowego kierunku kształcenia zajmuje się prof. Zbigniew Kąkol, dziekan Wydziału Fizyki i Informatyki Stosowanej.

Współczesna medycyna potrzebuje wielu bardzo skomplikowanych urządzeń elektronicznych z dużą ilością specjalistycznego oprogramowania. Studenci fizyki medycznej będą zatem poznawać zarówno zagadnienia medyczne, jak i najnowszą technikę. Przy rekrutacji na nowy kierunek brana będzie pod uwagę ilość punktów uzyskanych na maturze z przedmiotu ścisłego (matematyka, fizyka lub chemia) oraz z języka obcego, najlepiej angielskiego.

Władze wydziału przewidują przyjęcie na pierwszy rok około 70 osób. Program stacjonarnych licencjackich studiów obejmuje przygotowanie z przedmiotów ścisłych i technicznych, wybranych przedmiotów medycznych oraz przedmiotów specjalistycznych, np. radiochemii i radiofarmakologii, medycyny nuklearnej czy grafiki komputerowej. Umiejętności praktyczne studenci uzyskają w licznych instytucjach medycznych, m.in. w Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego i Centrum Onkologii w Krakowie.

AGH jest jedyną w Polsce uczelnią, w której funkcjonować będzie kierunek fizyka medyczna. Inne uczelnie oferują nauczanie w tej dziedzinie w postaci specjalności przypisanej do jakiegoś kierunku (np. fizyki) i oferowanej studentom na dalszych latach studiów.

ES red

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

DSW-1-03-4002/91/08

Warszawa, 20 maja 2008 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 oraz Nr 180, poz. 1280), po rozpatrzeniu wniosku Senatu Akademii Górniczo - Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie

nadaję

**Wydziałowi Fizyki i Informatyki Stosowanej
Akademii Górniczo - Hutniczej
im. Stanisława Staszica w Krakowie
uprawnienie
do prowadzenia studiów na kierunku
„fizyka medyczna”.**

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 107 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) odstąpiono od uzasadnienia decyzji, gdyż uwzględnia ona w całości żądanie strony.

Decyzja jest ostateczna.

Na podstawie art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymują:

- Rektor Uczelni,
- Senat Uczelni,
- DSW- a/a.

z up. Ministra
PODSEKRETARZ STANU
Grawecka-Skrzyppa
prof. Grażyna Prawecka-Skrzyppa

Krakowski Szpital Specjalistyczny im. Jana Pawła II

W dniu 23 czerwca 2008 roku na terenie Akademii Górniczo-Hutniczej odbyło się uroczyste podpisanie „Porozumienia o współpracy” z Krakowskim Szpitalem Specjalistycznym im. Jana Pawła II.

Celem Porozumienia jest nawiązanie długoterminowej współpracy pomiędzy stronami w zakresie działalności naukowej i badawczo-rozwojowej. AGH oraz Szpital im. JP II wyraziły wolę nawiązania współpracy i zadeklarowały swobodną wymianę poglądów i doświadczeń, działając jednocześnie w ramach uczciwych, odpowiedzialnych i dopuszczalnych praktyk odnoszących się do praw własności intelektualnej.

Krakowski Szpital Specjalistyczny im. Jana Pawła II w Krakowie jest wiodącym zakładem opieki zdrowotnej w Polsce, który zapewnia pacjentom specjalistyczną opiekę medyczną najwyższej jakości w zakresie chorób serca i naczyń, układu oddechowego i chorób infekcyjnych, z zastosowaniem najnowocześniejszych metod leczniczych oraz najnowszej aparatury. Szpital jest również liderem we wdrażaniu innowacyjnych technologii medycznych, a także realizuje liczne programy naukowo-badawcze i dydaktyczne we współpracy ze środowiskiem akademickim Krakowa. Szpital im. Jana Pawła II w Krakowie jest realizatorem projektu „Rozwój Krakowskiego Centrum Badań i Technologii Medycznych”, którego celem jest wzmocnienie potencjału B+R Krakowskiego Obszaru Metropolitalnego oraz

stworzenie infrastruktury służącej rozwijaniu współpracy interdyscyplinarnej ze środowiskiem naukowym Krakowa. Strony zadeklarowały zamiar współpracy w zakresie:

1. badań naukowych mających na celu postęp i udoskonalenie technik leczniczych i diagnostycznych,
2. rozwoju technologii dotyczących doskonalenia metod i materiałów medycznych stosowanych w leczeniu,
3. udoskonalania metod obrazowania i ich rozwoju,
4. opracowywania i doskonalenia technologii telemedycznych,
5. kształcenia kadry fizyków medycznych, inżynierów i informatyków specjalizujących się w zagadnieniach związanych z medycyną,
6. współpracy w przedmiocie medycyny, fizyki medycznej, inżynierii materiałowej i biomedycznej, biomechaniki i informatyki.

Porozumienie zostało podpisane w Sali konferencyjnej AGH o godzinie 9.00 przez dr hab. med. Mieczysława Pasowicza, Dyrektora Szpitala oraz ze strony AGH przez prof. Jerzego Lisa, Prorektora ds. Współpracy i Rozwoju.

☞ Aleksandra Wojdyła

☞ fot. ZS

Wybory w Samorządzie Studenckim

W dniu 11.06.2008 r. odbyło się spotkanie Uczelnianej Rady Samorządu Studentów, podczas którego zostały przeprowadzone wybory: Przewodniczącego i Prezydium URSS AGH, jak również Członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym URSS AGH na kadencję 2008–2010 został **Dariusz Pasternak z Wydziału FiIS**.

Zastępcą Przewodniczącego URSS AGH na kadencję 2008–2010 został **Rafał Krempa z Wydziału GGilŚ**

Skład Prezydium na kadencję 2008–2010 kształtuje się następująco:

Krzysztof Pytel – Wydział IMiC,
Rafał Krempa – Wydział GGilŚ,

Beata Olszewska – Wydział MN,
Łukasz Kaleta – Wydział EAIIE,
Barbara Kogut – Wydział MS,
Dawid Żurawski – Wydział NSS,
Marcin Rzeźmiński – Wydział IMiP,
Łukasz Bacza – Wydział GiG.

Członkami Komisji Rewizyjnej zostały następujące osoby:

Maciej Dziekan – Wydział Zarządzania,
Michał Knapczyk – Wydział PiE,
Małgorzata Alamenciak – Wydział Odlewnictwa.

☞ Na podstawie informacji otrzymanych z URSS AGH

Zjazd Stowarzyszenia Wychowanków

W piątek 13 czerwca br. odbył się, z udziałem 136 delegatów, VI Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Stowarzyszenia Wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej.

Po powitaniu delegatów i zaproszonych gości, przewodniczący Stowarzyszenia, Stanisław Mitkowski, przedstawił program Zjazdu oraz zgłosił kandydaturę kol. Jerzego Nowakowskiego na przewodniczącego Zjazdu, co zostało jednomyślnie przyjęte przez delegatów.

Wystąpienie JM Rektora prof. Antoniego Tajdusia o dobrej kondycji Uczelni jak również wspomnienia marszałka małopolskiego Marka Nawary z okresu studiów oraz słowa delegata Koła w Albanii Arqile Tety zostały przyjęte oklaskami.

Na wniosek Kapituły godność członka honorowego Zjazd przyznał: prof. Antoniemu Tajdusiowi, prof. Arturowi Bębnowi,

for: Paweł Sulirski

Jerzemu Nowakowskiemu, Stanisławowi Dygudzie i Konradowi Kuczyńskiemu.

Po przedstawieniu sprawozdań z działalności Stowarzyszenia w minionej kadencji, na wniosek Głównej Komisji Rewizyjnej, Zjazd udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu. Po przerwie odbyły się wybory przewodniczącego Stowarzyszenia.

W głosowaniu tajnym prof. Bronisław Barchański uzyskał 46 zaś prof. Stanisław Mitkowski 66 głosów i tym samym został wybranym przewodniczącym Stowarzyszenia. Wybrano też Zarząd Główny, Główną Komisję Rewizyjną i Sąd Koleżeński.

W trakcie Zjazdu wprowadzono do Statutu konieczne uzupełnienie wymagane przez Sąd dla uzyskania przez Stowarzyszenie statusu organizacji pożytku publicznego.

☞ Andrzej Miga

for: Paweł Sulirski

Władze Stowarzyszenia Wychowanków AGH na kadencję 2008–2012

Przewodniczący
prof. Stanisław Mitkowski

Członkowie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Wychowanków AGH

mgr inż. Marian Bajorowicz
prof. dr hab. inż. Bronisław Barchański
prof. dr hab. inż. Józef Beluch
prof. dr hab. inż. Artur Bęben
mgr inż. Zdzisław Bryg
mgr inż. Józef Chrobak
dr inż. Tadeusz Dudzic
mgr inż. Wojciech Dygdała
mgr inż. Stanisław Dyguda
mgr inż. Stanisław Gajos
mgr inż. Józef Grabowski
mgr inż. Jerzy Gruszka
mgr inż. Bolesław Herudziński
dr inż. Ryszard Klempka
mgr inż. Henryk Konieczko
mgr inż. Michał Kraiński

mgr inż. Konrad Kuczyński
dr inż. Zygmunt Kulig
prof. dr hab. inż. Barbara Kwiecińska
mgr inż. Stanisław Lasek
mgr inż. Józef Limanówka
mgr inż. Dariusz Lubera
mgr inż. Andrzej Miga
mgr inż. Eugenia Miga
prof. dr hab. inż. Wojciech Mitkowski
mgr inż. Henryk Muzyka
dr inż. Waclaw Muzykiewicz
dr inż. Jerzy Nowakowski
mgr inż. Czesław Ochab
mgr inż. Anna Piotrowska
mgr inż. Jan Rajs
dr inż. Czesława Ropa
mgr inż. Jerzy Strzempke
mgr inż. Piotr Ubowski
mgr inż. Renata Waclawik-Wróbel
mgr inż. Jerzy Wróbel

Główna Komisja Rewizyjna

prof. dr hab. inż. Kazimierz Czopek
prof. dr hab. inż. Józef Dańko
dr inż. Stefan Józkiwicz
mgr inż. Tomasz Kałuża
mgr inż. Stanisław Malik
dr inż. Henryk Pawelczyk
dr inż. Helena Pitera

Sąd Koleżeński

mgr inż. Zofia Gierat
dr inż. Mirosław Kugiel
doc. dr inż. Mieczysław Milewski
prof. dr hab. inż. Stanisław Pytko
mgr inż. Jarosław Stopa
mgr inż. Władysław Tabor
mgr inż. Albin Wojnar
Przewodniczący honorowi
doc. inż. Kazimierz Matl
prof. dr hab. inż. Władysław Longa

Fundusz Górnośląski SA

W dniu 3 czerwca 2008 roku zostało podpisane porozumienie o współpracy pomiędzy Akademią Górniczo-Hutniczą a Funduszem Górnośląskim SA

Fundusz Górnośląski SA jest instytucją, której misją jest aktywne wspomaganie rozwoju przedsiębiorczości w regionie,

poprzez podejmowanie samodzielnie bądź we współpracy z instytucjami samorządowymi inicjatyw gospodarczych

foto.ZS

foto.ZS

opartych na rachunku ekonomicznym, inwestowanie w podmioty gospodarcze w celu zwiększenia ich wartości rynkowej, a także wspieranie podmiotów gospodarczych i instytucji publicznych przez dostarczanie im odpowiednich narzędzi do usprawniania operacji finansowych oraz obniżania ich kosztów i ryzyka, jak też pomoc w pozyskiwaniu środków finansowych na potrzeby inwestycji publicznych i komercyjnych.

Przedmiotem porozumienia jest nawiązanie długoterminowego współdziałania pomiędzy Stronami w zakresie:

1. koncepcji nowoczesnego inkubatora przedsiębiorczości i sposobów wsparcia w jego uruchamianiu,
2. koncepcji systemu optymalizacji decyzji w zakresie kwalifikowania wniosków o unijne współfinansowanie oraz wsparcie doradcze podmiotów ubiegających się o takie współfinansowanie,
3. systemów „wczesnego ostrzegania” o pogarszającej się kondycji ekonomicznej przedsiębiorstw, zagrożeniu upadłością, oraz analiz możliwości przeprowadzania skutecznych programów restrukturyzacyjnych i naprawczych,
4. systemów opartych na optymalnym wykorzystaniu instrumentów decyzyjnych w zarządzaniu przedsiębiorstwami.

W imieniu Funduszu Górnośląskiego SA porozumienie podpisali: Pan Jacek Matusiewicz – Prezes Zarządu oraz Pan Przemysław Matysiak – Wiceprezes Zarządu, w imieniu Akademii Górniczo-Hutniczej – prof. Antoni Tajduś, Rektor.

Koordynatorzy porozumienia: AGH – **dr hab. inż. Andrzej Dura**, Fundusz Górnośląski S. A. – **Dyrektor Jan Siechowski**

✉ Aleksandra Wojdyła

Prestżkowa nagroda dla prof. Andrzeja Jajszczyka

Dnia 23 czerwca br. w Auli Politechniki Warszawskiej, w obecności Senatu, Rektor Politechniki Warszawskiej prof. Włodzimierz Kurnik i Prezes Firmy Siemens sp. z o.o. Peter Baudrex, wręczyli prof. Andrzejowi Jajszczykowi z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH dyplom Nagrody Badawczej Siemens za rok 2007. Nagroda Siemens służy promowaniu wybitnych osiągnięć w technice i badaniach naukowych prowadzonych przez pracowników polskich instytucji akademickich i pozaakademickich.

Nagrodę przyznano za badania prof. A. Jajszczyka, które obejmowały szereg zagadnień z obszarów działalności firmy Siemens AG w dziedzinie telekomunikacji, a w szczególności:

struktury i sterowanie pól komutacyjnych do zastosowania w cyfrowych centralach telekomunikacyjnych, metody testowania scalonych komutatorów przestrzenno-czasowych, optyczne pola komutacyjne, metody zarządzania systemami telekomunikacyjnymi, zagadnienia zwiększania odporności sieci telekomunikacyjnych na uszkodzenia, a także gwarantowania jakości usług. Wynikiem tych prac było m.in. 9 książek i skryptów, ponad 230 publikacji naukowych (w tym ok. 50 w najlepszych czasopiśmie z tzw. Listy Filadelfijskiej), a także 19 patentów, w tym w USA i Europie Zachodniej.

✉ Krystyna Stefanek

Diamentowe indeksy AGH rozdane

Zakończenie I edycji Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH”

5 czerwca br. Akademia Górniczo-Hutnicza gościła pierwszych własnych Olimpijczyków: laureatów I stopnia Ogólnopolskiej Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH”. Uroczyste wręczenie „diamentowych indeksów” odbyło się podczas dorocznej konferencji z dyrektorami i nauczycielami szkół ponadgimnazjalnych, z którymi współpracuje AGH.

AGH zorganizowała Olimpiadę „O Diamentowy Indeks AGH” po raz pierwszy w roku szkolnym 2007/2008 w czterech dziedzinach: matematyka, fizyka, chemia i geografia z elementami geologii. W każdej dziedzinie Olimpiada składa się z trójstopniowych zawodów: szkolnych, okręgowych i centralnych. Do kolejnego etapu kwalifikują się uczestnicy, którzy na danym etapie uzyskali 70% punktów możliwych do uzyskania na sprawdzianie umiejętności (regulamin Olimpiady można znaleźć na stronie internetowej AGH: diament.agh.edu.pl).

Do pierwszego etapu zgłosiło się 1838 licealistów z całej Polski: 1004 z matematyki, 302 z fizyki, 298 z chemii

fort. ZS

Na pierwszym planie członkowie Komitetu Głównego Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH”

i 234 z geografii z elementami geologii. Do drugiego etapu (zawody okręgowe) zakwalifikowało się 1509 osób. Ze względu na ogólnopolski zasięg Olimpiady, zawody okręgowe zorganizowano nie tylko w Krakowie, ale również w Przemyślu, Bolesławcu, Pile, Suwałkach, Pińczowie i w Rudzie Śląskiej, korzystając z bazy dydaktycznej i pomocy organizacyjnej

Zamiejscowych Ośrodków Dydaktycznych AGH oraz szkół ponadgimnazjalnych, z którymi AGH realizuje porozumienie o współpracy.

Do trzeciego etapu zakwalifikowało się 648 uczestników. Zawody centralne odbyły się 6, 12 i 13. kwietnia w AGH. 154 uczestników ukończyło je pomyślnie, uzyskując tytuł laureata Olimpiady ODI I, II

Laureaci Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH” – fot. ZS

for. ZS

Na pierwszym planie członkowie Komitetu Głównego Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH”

lub III stopnia. Zgodnie z uchwałą nr 55 Senatu AGH z 30.05.2007 Uczelnia oferuje im przyjęcie na studia z pominięciem kwalifikacji i możliwość dalszego rozwijania swoich talentów i zainteresowań.

Czy skorzystają z tej szansy? Z pewnością nie wszyscy, choć staraliśmy się ich przekonać, że warto studiować właśnie u nas. Po uroczystym wręczeniu „diamentowych” indeksów (w naprawdę miłej atmosferze, co podkreślali wszyscy goście konferencji), grupa starszych kolegów – studentów AGH oprowadziła „diamentowych” laureatów po Uczelni (pokazy w najciekawszych laboratoriach, obiad w stołówce studenckiej), Miasteczku Studenckim i starym Krakowie.

✉ mgr Teresa Główka

TYTUŁ DOKTORA HONORIS CAUSA
 UNIwersytetu EKONOMICZNEGO
 W KRAKOWIE
 DLA PROFESORA
 RYSZARDA TADEUSIEWICZA

for. ZS

Na AGH o kształceniu w zakresie Inżynierii Biomedycznej

Pierwsza Ogólnopolska Konferencja Inżynieria Biomedyczna – Edukacja zorganizowana przez Międzywydziałową Szkołę Inżynierii Biomedycznej AGH, odbyła się w dniach 5-6 czerwca 2008 w Krakowie. W konferencji wzięli udział przedstawiciele wszystkich tych ośrodków akademickich w kraju, które obecnie

nadzieję, że ułatwi to nawiązywanie więzi koleżeńskich pomiędzy adeptami Inżynierii Biomedycznej z całego kraju, a kiedyś w przyszłości przyczyni się do zbudowania silnych relacji interpersonalnych w obrębie tej kształtującej się dopiero młodej branży.

W konferencji wzięło udział łącznie 107 uczestników, wśród których było 39

jest wydawany we Wrocławiu i ma tytuł Inżynieria Biomedyczna.

Ciekawostką świadczącą o wysokim zaangażowaniu uczestników jest fakt, że nie zabrakło żadnego ze zgłoszonych referatów, czyli że plan merytoryczny Konferencji zrealizowano w 100%. Bywalcom konferencji naukowych nie trzeba tłumaczyć tego, jak bardzo rzadkie są takie przypadki. Co ciekawe, zgodna opinia wszystkich uczestników wskazywała na to, że nie tylko „dorosłe” referaty naukowe, ale także prezentacje studenckie były na bardzo wysokim poziomie zarówno merytorycznym jak i technicznym. W ten sposób obiegowy slogan mówiący, że „student jest partnerem w procesie kształcenia” został podczas konferencji urzeczywistniony w sposób dostłowny i dobitny.

W konferencji wzięli też udział przedstawiciele firm produkujących aparaturę medyczną: Instytutu Techniki i Aparatury Medycznej z Zabrze oraz Siemens. Oprócz roli sponsorskiej, za której przyjęcie bardzo im dziękujemy, przedstawiciele przemysłu prezentowali podczas konferencji swoją aparaturę medyczną oraz odpowiadali na liczne pytania studentów i wykładowców. Wśród zadań stawianych przed przyszłymi edycjami tej konferencji edukacyjnej niewątpliwie powinno się znaleźć jeszcze głębsze zaangażowanie przedstawicieli pracodawców w proces kształcenia.

Istotnym elementem konferencji była także dyskusja panelowa pod przewodnictwem prof. Tadeusiewicza, dotycząca najważniejszych aspektów kształcenia w inżynierii biomedycznej. Wzięli w niej udział profesorowie będący liderami kierunków na poszczególnych

fort. ZS

Obrady sesji plenarnej

prowadzą kształcenie na kierunku inżynieria biomedyczna lub zamierzają w najbliższym czasie wprowadzić go do swojej oferty edukacyjnej. W związku z tym byli obecni przedstawiciele Politechnik: Warszawskiej, Wrocławskiej, Śląskiej, Rzeszowskiej, Łódzkiej, Poznańskiej, Gdańskiej i Krakowskiej a także Uniwersytetów: Śląskiego i Zielonogórskiego. Nie zabrakło także przedstawicielki Collegium Medicum UJ, prof. Ireny Rotterman-Koniecznej.

Ceremonii otwarcia konferencji dokonał prorektor AGH ds. Kształcenia, prof. Antoni Cieśla. Słowa powitania wygłosił do nas prof. Ryszard Tadeusiewicz – założyciel Międzywydziałowej Szkoły Inżynierii Biomedycznej i przewodniczący Komitetu Programowego Konferencji. Został także odczytany list Minister Zdrowia p. Ewy Kopacz, specjalnie przygotowany i skierowany do uczestników Konferencji.

Delegacje poszczególnych uczelni składały się z wykładowców i towarzyszących im studentów inżynierii biomedycznej. Był to wynik celowego działania organizatorów. Współdziałanie studentów Międzywydziałowej Szkoły Inżynierii Biomedycznej (MSIB) AGH w organizacji konferencji zaowocował zaproszeniem także studentów innych uczelni do wspólnej pracy i zabawy. W efekcie zjechało tych studentów z całej Polski do Krakowa co niemiara. Mamy

wykładowców i 30 studentów zaproszonych z zewnątrz oraz bardzo wielu naukowców i studentów z AGH. Przygotowano i wygłoszono 25 referatów, których streszczenia znalazły się w materiałach konferencyjnych, które zostały z zainteresowaniem przyjęte przez zgromadzone audytorium. Natomiast na użytek tych wszystkich, którzy są zainteresowani tematem kształcenia młodych kadr Inżynierii Biomedycznej, ale nie mogli przybyć na konferencję OKIBEDu pełne teksty wszystkich wystąpień zostaną opublikowane w kwartalniku Polskiego Towarzystwa Inżynierii Biomedycznej, który

fort. Paulina Goida

Obrady panelu dyskusyjnego

uczelniah, a także przedstawiciele studentów. Wnioski z dyskusji zostały przedstawione przez prof. Tadeusiewicza podczas sesji zamykającej konferencję i zostały przyjęte przez zebranych z jednomyślną aprobatą. Pełny zapis wypowiedzi uczestników dyskusji zostanie opublikowany w materiałach konferencyjnych.

Osoby mniej zainteresowane dyskusją mogły skorzystać w tym samym czasie z propozycji zwiedzenia laboratoriów naukowych i dydaktycznych, wykorzystywanych podczas kursu inżynierii biomedycznej na AGH. Prezentowane były pokazy ćwiczeń studenckich w: Laboratorium Elektronicznej Aparatury Medycznej, Laboratorium Biomateriałów oraz w Laboratorium Dozymetrii Promieniowania Jonizującego.

Konferencja była przede wszystkim forum wymiany dotychczasowych doświadczeń, których AGH – jako pierwsza jednostka, która rozpoczęła kształcenie w inżynierii biomedycznej w Polsce – zgromadziła bardzo wiele. Interesujące były także doświadczenia innych uczestników, którzy niekiedy od wielu lat nauczali podobnych treści programowych w ramach specjalności na innych kierunkach inżynierskich. Spotkanie w Krakowie – zgodnie z tytułem pierwszej sesji plenarnej – pozwoliło nam lepiej się poznać i dokonać swoistej inwentaryzacji doświadczeń, planów i możliwości kształcenia w Polsce na tym nowym kierunku. Nie bez znaczenia jest też nawiązanie i pogłębienie znajomości osobistych zarówno w gronie wykładowców jak i studentów. Ich owocem są pomysły wspólnego prowadzenia niektórych przedmiotów przez dwie uczelnie, pomysły wymiany studentów oraz wzajemnego udostępniania unikalnej aparatury niezbędnej w pracy dydaktycznej.

W najbliższej przyszłości zostaną podjęte wspólne działania kilku uczelni zmierzające m. in. do podwyższenia statusu inżyniera klinicznego w służbie zdrowia.

Wieczór po oficjalnym zakończeniu konferencji wypełniła biesiada akademicka w Karczmie pod Wielką Solą, której uczestnicy niezależnie od funkcji w procesie edukacyjnym i reprezentowanego regionu kraju, na gorąco wymieniali się poglądami na dowolnie wybrany temat. Niekiedy dawało się słyszeć wypowiedziane z nadzieją pytanie: „czy spotkamy się jeszcze?”

Odpowiedź jest jedna: Jeśli to będzie od nas zależało, to z pewnością się spotkamy!

✉ Piotr Augustyniak

for. Lukasz Wyrabiec

Integracja środowiskowa

III Krakowska Konferencja Młodych Uczonych

W dniach 25–27 września 2008 w Akademii Górniczo-Hutniczej odbędzie się III Krakowska Konferencja Młodych Uczonych, organizowana pod patronatem JM Rektora AGH prof. Antoniego Tajdusia.

Konferencja, która jest inicjatywą Grupy Naukowej **Pro Futuro**, ma na celu integrację środowiska młodych naukowców oraz wymianę myśli i doświadczeń w ujęciu interdyscyplinarnym. Tematyka konferencji, ze względu na różnorodność podejmowanych problemów, została podzielona na pięć bloków tematycznych w ramach sekcji: informatyka i systemy informatyczne, nowe techniki i technologie, inżynieria środowiska, nauki ekonomiczne oraz nauki humanistyczne.

Grupa Naukowa **Pro Futuro** skupia młodych pracowników naukowych, asystentów i doktorantów Akademii Górniczo-Hutniczej oraz przedstawicieli pozostałych krakowskich uczelni wyższych. W organizację III KKMU zaangażowani są również doktoranci Uniwersytetu Jagiellońskiego, Politechniki Krakowskiej, Akademii Pedagogicznej, Polskiej Akademii Umiejętności, Polskiej Akademii Nauk, Akademii Rolniczej w Krakowie oraz Fundacja Studentów i Absolwentów AGH w Krakowie ACADEMICA, która jest opiekunem administracyjnym GN PF.

Ze względu na coraz większe zainteresowanie konferencją ze strony innych ośrodków naukowych, przedsięwzięcie nabiera charakteru ogólnopolskiego, co owocuje mnogością

podejmowanych tematów i wyzwań naukowych. Z roku na rok wzrasta liczba uczestników konferencji, toteż chęć udziału w przedsięwzięciu naukowym, jakim jest III KKMU wyraziło już ponad 120 młodych naukowców z całego kraju.

Interdyscyplinarna konwencja spotkań daje możliwość poznania dorobku naukowego, wspólnej dyskusji nad zaistniałymi problemami, poszukiwania rozwiązań, często na pograniczu kilku, z pozoru odległych dziedzin oraz nawiązania współpracy międzyuczelnianej na szczeblu ogólnopolskim.

Nie bez znaczenia jest również fakt, że dzięki staraniom Organizatorów, istnieje możliwość publikacji artykułów uczestników III KKMU w wysoko punktowanych czasopismach o zasięgu krajowym i międzynarodowym, co znacznie zwiększa rangę naukową konferencji.

Cieszymy się, że Krakowska Konferencja Młodych Uczonych staje się inicjatywą cykliczną, która zaczyna integrować młode środowisko naukowe w całym kraju.

Serdecznie Zapraszamy!
Grupa Naukowa Pro Futuro

Więcej informacji nt. III KKMU znajduje się pod adresem:

[http://www.profuturo.agh.edu.pl/
/?projekt=konferencja](http://www.profuturo.agh.edu.pl/?projekt=konferencja)

✉ Małgorzata Śliwka

Diamenty AGH raz jeszcze

Majowe słoneczne przedpołudnie przyniosło lekkie zamieszanie w spokojnym zwykłym gmachu Biblioteki Głównej AGH. Dziesiątki uśmiechniętych i może lekko zestresowanych twarzy, kwiaty i trójbarwna wstęga w tradycyjnych barwach Akademii – zieleni, czerni oraz czerwieni... Zwiastowało to otwarcie Wystawy prac nagrodzonych i wyróżnionych w IX edycji konkursu na najlepszą pracę dyplomową *Diamenty AGH* organizowanego pod patronatem JM Rektora AGH prof. Antoniego Tajdusia przez Studenckie Towarzystwo Naukowe. Patron konkursu Rektor AGH, uświetnił swoją obecnością tegoroczne oficjalne ogłoszenie wyników i otwarcie wystawy. Obecni byli również Pełnomocnik Rektora ds. Kół Naukowych Pionu Hutniczego i jednocześnie Przewodniczący jury konkursu dr inż. Leszek Kurcz, Przewodnicząca Studenckiego Towarzystwa Naukowego dr hab. inż. Barbara Małecka oraz Pani Dyrektor Biblioteki Głównej AGH st. kustosz mgr Ewa Dobrzyńska-Lankosz. Wśród zaproszonych gości byli także Dziekani Wydziałów, członkowie Jury konkursu oraz główni goście uroczystości, zeszłoroczni absolwenci Akademii – autorzy nagrodzonych oraz wyróżnionych prac wraz z Promotorami.

To niecodzienne spotkanie w Bibliotece Głównej AGH rozpoczęła serdecznym przywitaniem wszystkich przybyłych na otwarcie Wystawy Przewodnicząca STN dr hab. inż. Barbara Małecka. Przewodniczący Jury Konkursu – dr inż. Leszek Kurcz przedstawił laureatów i autorów wyróżnionych prac oraz złożył podziękowania członkom Jury, którzy kolejny raz podjęli się trudu oceny prac dyplomowych studentów AGH. Słowa podziękowania skierował także pod adresem dyrekcji Biblioteki Głównej, która z przychylnością udostępniła swoje pomieszczenia na coroczną wystawę wyróżnionych prac. Gorące podziękowania skierował pod adresem Zarządu Studenckiego Towarzystwa Naukowego organizatora tej wyjątkowej uroczystości, w szczególności obecnych na otwarciu dr inż. Agnieszki Łącz, mgr inż. Agnieszki Cebo oraz mgr inż. R. Tarko. Przypomniał także krótko historię i ideę konkursu „Diamenty AGH” podkreślając zwiększające się zainteresowanie udziałem w konkursie dyplomantów AGH. W IX edycji zgłoszonych zostało do konkursu 48 prac (29 w kategorii prac aplikacyjnych i 19 w kategorii prac teoretycznych) z 13 wydziałów AGH. Ciepłe słowa w stronę Autorów prac skierował Rektor. Opiekunom serdecznie pogratulował zdolnych

studentów, a Akademii niezwykłych absolwentów. „AGH może być z Was dumna, jesteście diamentami tej uczelni” powiedział Rektor i dodał na zakończenie: „...życzę Wam takich sukcesów we wszystkim co będziecie robić w przyszłości”. JM Rektor podkreślił także 10-letnią historię konkursu, proponując jednocześnie aulę AGH jako miejsce ogłoszenia wyników przyszłorocznej X edycji konkursu. Następnie wspólnie z Przewodniczącym Jury Konkursu wręczył Laureatom oraz wszystkim wyróżnionym pamiątkowe dyplomy, okolicznościowe medale wykonane specjalnie na tę okazję dzięki staraniom Dziekana Wydziału Odlewnictwa prof. Stanisława Rządkosza oraz wydany przez Wydawnictwo Studenckiego Towarzystwa Naukowego *Zeszyt Laureatów*, zawierający streszczenia prezentowanych na wystawie prac. Obecna na uroczystości Prodziekan Wydziału Nauk Społecznych Stosowanych dr Regina Artymiak zwróciła uwagę na pracę Pana mgr. inż. Łukasza Krzyżowskiego będącą pierwszą wyróżnioną pracą humanistyczną

wypromowaną pod szyldem Akademii Górniczo-Hutniczej.

Po uściskach dłoni przyszedł czas na przecięcie trójbarwnej wstęgi i tym samym oficjalne otwarcie Wystawy. Tradycyjnie już zaszczytu tego dostąpili tegoroczni Laureaci mgr inż. Bartłomiej Biedroń oraz mgr inż. Tomasz Kluj w towarzystwie JM Rektora (wyniki IX konkursu i pełna lista wyróżnionych prac i autorów opublikowana została w Biuletynie nr 4/2008). Oficjalną część uroczystości zakończyło wspólne pamiątkowe zdjęcie wykonane przez dokumentującego całą uroczystość redaktora Zbigniewa Sulimę. Symboliczna lampka szampa oraz wywołane miejscem i towarzystwem wspomnienia z czasów studiów wypełniły dalszą część uroczystości. Majowe otwarcie wystawy to dla organizatorów Konkursu nie koniec prac, lecz znak, iż należy rozpocząć przygotowania do kolejnej tym razem jubileuszowej X edycji konkursu na najlepszą pracę dyplomową *Diamenty AGH* (informacja poniżej).

Wystawę prac można oglądać na parterze gmachu Biblioteki Głównej AGH do końca września br.

✉ Agnieszka Łącz

Stowarzyszenie STUDENCKIE TOWARZYSTWO NAUKOWE Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica

ogłaszają:

X konkurs na najlepszą pracę dyplomową „Diamenty AGH” pod patronatem Jego Magnificencji Rektora AGH

**Konkurs odbywa się w dwóch kategoriach:
najlepsza praca teoretyczna
najlepsza praca aplikacyjna**

Uczestnikami Konkursu mogą być studenci AGH,
którzy zdali egzamin dyplomowy w regulaminowym terminie

Prace należy składać do dnia 30 października 2008 roku
w sekretariacie Stowarzyszenia

Wyróżnione w Konkursie prace są prezentowane
na specjalnej wystawie w Bibliotece Głównej AGH

Wręczenie nagród i statuetek „Diamenty AGH” dla zwycięzców Konkursu
odbywa się podczas uroczystości inauguracji roku akademickiego

Informacje dotyczące Konkursu i Regulamin dostępne są na stronie
<http://www.stn.agh.edu.pl/>

Studia MBA na Wydziale Zarządzania AGH

Wydział Zarządzania AGH od lat stara się poszerzyć swoją ofertę dydaktyczną. W ostatnim roku poszukiwał renomowanego partnera do realizacji studiów Master of Business Administration (MBA), który zapewniłby wysoki poziom kształcenia w systemie „distance learning”, potwierdzony światowym certyfikatem International Association for Management Education (AACSB). W tym celu nawiązano kontakty z kilkoma renomowanymi uniwersytetami europejskimi oraz amerykańskimi, spośród których wybrano ofertę Colorado State University (CSU), który w ramach College of Business (Fort Collins Campus) prowadzi od wielu lat studia MBA. W wyniku wzajemnych kontaktów i wizyt referencyjnych, w których udział wzięli ze strony AGH dziekan Wydziału Zarządzania prof. Lech Bukowski oraz dr inż. Jerzy Feliks, oraz ze strony Colorado State University Fort Collins dziekan College of Business Dr. Ajay Menon oraz Senior Associate Dean Dr. John Olienyk, postanowiono nawiązać współpracę pomiędzy uczelniami. Pierwszym efektem współpracy będzie realizacja od stycznia 2009 dwuletnich studiów MBA na Wydziale Zarządzania AGH prowadzonych w całości przez wykładowców amerykańskich.

Studia MBA prowadzone w systemie „distance learning” składają się z 16 odpowiednio punktowanych kursów. Warunkiem ukończenia studiów jest zdobycie 36 punktów za cały okres studiów trwający przeważnie cztery semestry. Treści wykładów przekazywane będą w trzech

formach, a mianowicie w formie wstępnego wykładu wprowadzającego prowadzonego na Wydziale Zarządzania AGH przez amerykańskich wykładowców, w formie płyt DVD oraz internetowego dostępu do

zasobów filmowych na których nagrano poszczególne wykłady dotyczące wybranych kursów. Wszystkie wykłady jak i materiały przygotowane będą w języku angielskim.

Całkowite koszty studiów wynosić będą 19000 \$ od uczestnika (wobec stawki 96000 \$ pobieranej w Stanach Zjednoczonych). Absolwenci studiów otrzymują dyplom CSU, a uroczyste

rozdanie dyplomów będzie miało miejsce w Colorado State University.

Więcej informacji na temat programu studiów, przykładowe materiały przygotowane na potrzeby studiów można znaleźć na stronie www pod adresem: <http://www.biz.colostate.edu/mba/distance/distance.htm>.

☛ Informacja otrzymana z Wydziału Zarządzania

Zostań studenckim Księgowym Roku

Jesienią po raz trzeci zostanie rozegrana studencka edycja konkursu Księgowy Roku. Mogą w niej wziąć udział wszyscy słuchacze studiów dziennych, którzy nie ukończyli 26 roku życia.

W czasie wakacji, będzie można zapoznać się ze stopniem trudności pytań konkursowych. Niepunktowana „rozgrzewka” potrwa od 18 do 31 sierpnia br. Na punktowane pytania eliminacyjne będzie można odpowiadać od 29 września do 26 października. Wyniki eliminacji oraz nazwiska pięciu najlepszych studentów z całej Polski zostaną ogłoszone 3 listopada. Nazwisko laureata konkursu dla studentów poznamy 29 listopada, podczas uroczystej Gali Finałowej.

Dodatkowych informacji udziela:

Dominika Gąsiewska
Ciszewski Public Relations
ul. Bobrowiecka 1A, 00-728 Warszawa
tel: (48 22) 488 41 55
e-mail: dgasiewska@publicrelations.pl

Notatki w Internecie

dla uczniów krakowskich szkół ponadgimnazjalnych

Rozstrzygnięta została pierwsza edycja konkursu „Notatki w Internecie” skierowana do uczniów krakowskich szkół ponadgimnazjalnych.

Konkurs „Notatki w Internecie” zaadresowany był pierwotnie tylko do studentów AGH. Jego duża popularność skłoniła organizatorów do rozszerzenia Konkursu o uczniów krakowskich szkół ponadgimnazjalnych. Edycja Konkursu dla

szkół zorganizowana została przez Centrum e-Learningu AGH i Urząd Miasta Krakowa a patronat nad Konkursem objął Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej.

Uczniowie w ramach Konkursu opracowywali w formie elektronicznej materiały dydaktyczne wspomagające naukę w ramach zajęć edukacyjnych prowadzonych w swoich szkołach. Nad poprawnością merytoryczną prac czuwali

ich opiekunowie naukowci – nauczyciele prowadzący odpowiednie zajęcia. Stworzone przez uczestników konkursu materiały dydaktyczne będą wykorzystywane przez uczniów jako pomoce dydaktyczne ogólnodostępne przez Internet.

Zapraszamy serdecznie wszystkich do zapoznania się z pracami konkursowymi oraz z wynikami Konkursu. Prace konkursowe zamieszczone są na stronie internetowej: notatki.cel.agh.edu.pl.

✉ Michał Oczo

Stypendia ABB przyznane

Umowa dotycząca programu stypendialnego podpisana w dniu 7 lutego br. pomiędzy Akademią Górniczo-Hutniczą i Fundacją ABB im. Jürgna Dormanna dla Wspierania Edukacji na Kierunkach Technicznych, umożliwiła przeprowadzenie pierwszej edycji przyznawania tego stypendium dla studentów, którzy uzyskali najlepsze wyniki w nauce.

Umowa przyznała prawo AGH do wyboru kandydatów do stypendium i ABB do wyboru z pośród tych kandydatów stypendystów. Stypendium opiewa na kwotę 450 franków szwajcarskich wypłacane przez 12 miesięcy w roku i jednorazowa wypłata 1500 franków szwajcarskich na zakup sprzętu komputerowego i oprogramowania. ABB gwarantuje również organizację praktyk, staży i innych form doskonalenia zawodowego. Stypendysta po skończeniu nie jest zobligowany do podjęcia pracy w ABB.

Stypendystami w tegorocznej edycji zostali:

- **Paweł Bajerski – Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki** – student I roku, średnia ocen za pierwszy semestr 5,3;
- **Marcin Okarma – Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki** – student I roku, średnia ocen za pierwszy semestr 5,2;
- **Kamila Biernacka – Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej** – studentka III roku, średnia ocen za drugi rok studiów 4,7.

Kryteria przyznawania stypendium ABB zostały ustalone wspólnie z AGH i uwzględniały średnią ocen uzyskanych przez kandydatów oraz średni miesięczny dochód na członka rodziny, który został ustalony na kwotę do 1000 zł.

Przyznawanie tego typu stypendium po raz pierwszy wymusiło przygotowanie zupełnie nowych procedur i regulaminu. To spowodowało, że stypendystów wyłoniono dopiero w kwietniu br., jednakże ABB FDJ zagwarantowała wybranym stypendystom wypłacenie zaległego stypendium od początku ubiegłego semestru, czyli od października 2007 roku.

Kolejna edycja rozpocznie się po rekrutacji na I rok studiów w roku akademickim 2008/2009 i obejmie studentów przyjętych na studia również na trzech ww. wydziałach. Głównym kryterium do przyznania stypendium będzie średnia ocen uzyskanych za pierwszy semestr, który musi być zaliczony w regulaminowym terminie oraz średni miesięczny dochód na członka rodziny, ustalany w każdym roku rekrutacji.

Serdecznie gratulując tegorocznym stypendystom Fundacji ABB, zachęcam nowo przyjętych studentów, aby aplikowali o tę formę pomocy materialnej dla uzdolnionych młodych ludzi studiujących na wybranych wydziałach w Akademii Górniczo-Hutniczej.

✉ **Bolesław Karwat**

Koordynator AGH ds. stypendium ABB FDJ

Kalendarium rektorskie

15 maja 2008

- Otwarcie Wszechnicy Edukacyjnej TUO w Jastrzębiu Zdroju.

16 maja 2008

- „Zobacz co potrafi mikrokontroler” – IV Prezentacja zastosowań układów rodziny HC 908 (praktyczne aplikacje) w ramach Festiwalu Nauki Polskiej.
- Sympozjum naukowo-techniczne „Perspektywy górnictwa węgla kamiennego w Polsce” organizowane przez Kompanię Węglową S.A. – Centrum Wydobywcze PÓLNOC w Bytomiu (Kopalnia „Rozbark”).
- Uroczystość wręczenia „DIAMENTÓW AGH”.

16–18 maja 2008

- The 19th General Annual Meeting of the Society of Mining Professors, Aachen.

17 maja 2008

- Obchody Święta 2 Korpusu Zmechanizowanego.

19 maja 2008

- Otwarcie XVI. Międzynarodowego Kongresu Unii Zastosowań Elektrotechniki „Electricity Applications in Modern World” UIE 2008.
- Jubileusz 10-lecia Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie.

19–20 maja 2008

- Posiedzenie Wydziału IV Komitetu Nauki o Materiałach PAN na Politechnice Rzeszowskiej.

20 maja 2008

11 czerwca 2008

- Podpisanie umowy w sprawie studiów MBA z Colorado State University.
- Promocja książki „Ścieżki czasu” Jerzego Skroboty.

21 maja 2008

- Podpisanie umowy o współpracy z Elektrociepłownią „Kraków” S.A., która obejmuje m.in. organizację praktyk zawodowych dla studentów niepełnosprawnych.
- Wizyta delegacji Folkeuniversitety z Arendal, Norwegia.

23 maja 2008

- Wizyta delegacji SDSMIT Rapid City, z USA oraz British Columbia University Vancouver.

26 maja 2008

- Posiedzenie Komisji Nagród Ministra Środowiska przyznawanych za szczególne osiągnięcia naukowo-badawcze w zakresie ochrony kształtowania i użytkowania środowiska oraz jego zasobów.
- Podpisanie listu intencyjnego o współpracy pomiędzy ENION GRUPA TAURON Spółka Akcyjna w Krakowie a AGH.
- Konferencja „Energetyka Atomowa w Polsce”.

27 maja 2008

- Podpisanie Listu Intencyjnego z firmą CISCO.
- Rada Naukowa Fundacji Rodziny Engelów.

28–30 maja 2008

- Wizyta w Politechnice Lwowskiej połączona z podpisaniem umowy o współpracy dydaktycznej i badawczej w obszarze materiałów budowlanych.
- Spotkanie z władzami Lafarge Poland oraz dyrekcją Cementowni Lafarge na Ukrainie.

29 maja 2008

- Uroczysta gala połączona z ogłoszeniem wyników rankingu Akademickiego Centrum Informacyjnego. AGH wyróżniona została tytułem - „Uczelnia Sukcesu” oraz zajęła II miejsce w kategorii „Uczelnie publiczne, studia techniczne”.
- Konferencja podsumowująca projekt „Foresight technologiczny na rzecz zrównoważonego rozwoju Małopolski”.
- Konferencja „Przemiany środowiska naturalnego a rozwój zrównoważony”.
- Podpisanie porozumienia o współpracy z Gminą Dąbrowa Górnicza.

2 czerwca 2008

- Wizyta w AGH przedstawicieli rządu Republiki Loasu.

3 czerwca 2008

- Posiedzenie Małopolsko-Podkarpackiego Klastra Czystej Energii.
- Podpisanie porozumienia o współpracy z Funduszem Górnośląskim.

4–6 czerwca 2008

- Posiedzenie Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

5 czerwca 2008

- Spotkanie z Dyrektorami Szkół Ponadgimnazjalnych połączone z wręczeniem certyfikatów laureatom Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH”.
- Posiedzenie Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów.

6 czerwca 2008

- Otwarcie Pierwszej Ogólnopolskiej Konferencji Inżynierii Biomedycznej – Edukacja.

9 czerwca 2008

- Konferencja „Produkcja czystej energii elektrycznej z węgla w Polsce i Europie”.

10 czerwca 2008

- Posiedzenie CZT AKCENT Małopolska.
- Posiedzenie poświęcone nowym przepisom dot. Specjalnych Stref Ekonomicznych.
- Spotkanie w Izbie Handlowej USA.
- Spotkanie z Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbarą Kudrycką na temat założeń reformy systemu nauki i szkolnictwa wyższego.

11 czerwca 2008

- Posiedzenie Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa.

NOWY ADRES E-MAIL

REDAKCJI

BIULETYN@AGH.EDU.PL

Wybrane z prasy

Dziennik Polski 21.05.2008 r.

AGH podpisała umowę o współpracy z amerykańskim Colorado State University dotyczącą uruchomienia studiów MBA. „W Polsce jedynie trzy uczelnie mają u siebie prawdziwe studia MBA z tzw. światowym certyfikatem: Uniwersytet Warszawski, SGH i Uniwersytet Łódzki. W styczniu przyszłego roku dołączy do nich AGH, a nasza oferta będzie na najwyższym poziomie” – zapewnia prof. Lech Bukowski, dziekan Wydziału Zarządzania AGH. Porozumienie parafowali Rektor AGH prof. Antoni Tajduś i dr John Olienyk z USA. Jest ono efektem kontaktów nawiązanych przez Wydział Zarządzania AGH z tym amerykańskim uniwersytem. Od stycznia 2009 r. dwuletnie studia MBA będą prowadzone w całości przez wykładowców amerykańskich w systemie „distance learning”.

Gazeta Wyborcza 27.05.2008 r.

Władze miasta, województwa i przedstawiciele trzech największych krakowskich uczelni podpisali z Cisco – informatycznym gigantem – list intencyjny w sprawie rozwoju gospodarki opartej na wiedzy. To pierwsze tego typu w Polsce porozumienie zawarte przez amerykański koncern i pierwszy tak wyraźny sygnał woli współpracy środowiska akademickiego. List podpisali przedstawiciele UJ, PK i AGH z samorządami Krakowa i Małopolski. Sygnatariusze listu już wyznaczyli termin następnego spotkania za pół roku.

Dziennik Polski 28.05.2008 r.

Studenci Koła Naukowego Grafiki Komputerowej Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH zdobyli pierwsze miejsce w dwóch z czterech kategorii konkursu BE Award Excellence 2008, organizowanego przez firmę Bentley Systems za projekt „Próba fotorealistycznej wizualizacji wyrobisk górniczych i warunków pracy operatora kombajnu chodnikowego”.

Dziennik Polski 29.05.2008 r.

Gazeta Wyborcza 29.05.2008 r.

Jaką uczelnię skończyć, aby wskoczyć na fotel prezesa? Z opublikowanego rankingu „Rzeczpospolitej” wynika, że najlepiej Politechnikę Warszawską. Tuż za nią uplasowała się krakowska AGH. Co 14. prezes dużej polskiej firmy to absolwent AGH – wynika z rankingu „Rzeczpospolitej”. Dziennik już po raz drugi zapytał prezesów ponad 400 największych polskich spółek, takich jak PTK Centertel, Bank BPH czy grupa TVN, o to jakie ukończyli uczelnie. W gronie 45 szefów to absolwenci Politechniki Warszawskiej, 31 to wychowankowie AGH. „Jestem bardzo zadowolony, że dużymi firmami kierują właśnie inżynierowie. To nie przypadek” – komentuje prof. Antoni Tajduś, Rektor AGH. – „Nasi absolwenci są coraz lepiej wykształceni. Po ukończeniu podstawowego kierunku studiów pogłębiają wiedzę. Rocznie blisko 4 tys. podejmuje studia podyplomowe, uczy się ekonomii na różnych kursach”.

Dwóch wybitnych naukowców: prof. Ryszard Tadeusiewicz i prof. Hans Hermann Bock zostało uhonorowanych tytułami doktora honoris causa Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Ceremonia nadania tytułów odbyła się w dniu obchodzonego co roku święta tej uczelni. Senat UE nadał ten zaszczytny tytuł prof. Tadeusiewiczowi – „Za twórczy wkład w rozwój teorii informatyki w Polsce oraz jej zastosowań w zakresie ekonomii i zarządzania”.

Gazeta Krakowska 30.05.2008 r.

Gazeta Wyborcza 31.05.2008 r.

Dziennik Polski 31.05.2008 r., 12.06.2008 r.

Krakowska AGH wygrała ranking pod nazwą „Wiarygodna Szkoła – Uczelnia Sukcesu”. W opinii agencji doradztwa personalnego oraz największych pracodawców to właśnie AGH najlepiej przygotowuje swych absolwentów pod kątem rynku pracy. Ranking publicznych i niepublicznych szkół wyższych w dwunastu kategoriach opracowało po raz czwarty Akademickie Centrum Informacyjne z Poznania. Wypełnione przez uczelnie ankiety pozwoliły poddać ocenie: siłę intelektualną placówki, bazę dydaktyczno-naukową, działalność międzynarodową, „przyjazne studiowanie” - i w ten sposób wyłonić najlepsze uczelnie w kraju. Ten znak w roku akademickim 2008/09 uzyskało 79 uczelni. „To już nasza tradycja, od samego początku istnienia uczelni było tak, że szkoliłiśmy kadry na potrzeby gospodarki, możemy pochwalić się 150 tys. wykształconych inżynierów i magistrów oraz tym, że ponad połowa naszych wydziałów jest związana z najnowszymi dziedzinami gospodarki” – powiedział prof. Kazimierz Jeleń, Prorektor ds. Nauki.

Od najbliższego roku akademickiego 2008/2009 w AGH ruszy nowy kierunek studiów: Fizyka Medyczna. „Fizyka Medyczna to interdyscyplinarny kierunek łączący najnowsze zdobycze fizyki z problemami medycyny. Chcę podkreślić, że AGH jest jedyną w Polsce uczelnią, w której funkcjonować będzie kierunek Fizyka Medyczna. W innych uczelniach istnieje ona tylko w postaci specjalności przypisanej do jakiegoś kierunku (np. Fizyki) i oferowanej studentom na dalszych latach studiów” – mówi prof. Zbigniew Kąkol, dziekan Wydziału Fizyki i Informatyki Stosowanej.

Dziennik Polski 3.06.2008 r.

W AGH odbyła się uroczystość nadania doktoratu honoris causa prof. Manuelowi Ricardo Ibarra, wybitnemu hiszpańskiemu fizykowi. Doktorat przyznano za wybitne osiągnięcia naukowe w fizyce ciała stałego, wielki wkład w rozwój badań naukowych materiałów magnetycznych, a także za promocję naukowców z AGH.

Dziennik Polski 4.06.2008 r.

AGH nawiązała współpracę z Politechniką Lwowską. Uczelnie będą wspólnie kształcić inżynierów w zakresie materiałów budowlanych. „Od dawna współpracujemy ściśle ze znanym producentem materiałów budowlanych – Lafarge Poland. Firma ta inwestuje na Ukrainie i jest m.in. właścicielem cementowni niedaleko Lwowa, współdziała też z Instytutem Budowlanym tamtejszej politechniki. Pojawił się zatem pomysł, by spróbować rozwinąć współpracę trójstronną – dwóch uczelni i partnera przemysłowego” – mówi prof. Jerzy Lis, prorektor ds. Współpracy i Rozwoju.

Gazeta Krakowska 9.06.2008 r.

Dziennik Polski 5.06.2008 r.

AGH jako pierwsza otworzyła swe bramy dla przyszłych „technologów medycyny”. Dlatego specjaliści z całej Polski zdecydowali się przyjechać właśnie do Krakowa, żeby tutaj, niejako u źródła czerpać wiadomości na temat tego jak najskuteczniej nauczać inżynierię biomedycyną – podkreśla prof. Ryszard Tadeusiewicz, przewodniczący rady programowej Ogólnopolskiej Konferencji Inżynierii Biomedycynowej - Edukacja, która odbyła się w auli AGH. Obecnie uczelnia kształci 270 osób na dwóch rocznikach. „Zainteresowanie jest ogromne, choć nie jest to łatwy kierunek” – podkreśla prof. Tadeusiewicz.

„Poznanie i wymiana doświadczeń” to tytuł rozmowy z prof. Piotrem Augustyniakiem, kierownikiem Międzywydziałowej Szkoły Inżynierii Biomedycynowej AGH, która ukazała się w Dzienniku

AGH, a zawiera informacje na temat kierunku Inżynieria Biomedyczna i zorganizowanej 6 czerwca konferencji dotyczącej tej tematyki.

Naukowcy i studenci przygotowali specjalnie dla licealistów na studia „Księgę współczesnej wiedzy tajemnej w wersji przystępnej i przyjemnej”. Jest to przekrojowy podręcznik z przewodnikiem po rozległych gałęziach inżynierii biomedycznej. „Jest to taki piszinger – śmieje się prof. Tadeusiewicz, redaktor naukowy. – Krótkie, zwarte konkretne dane napisane przez naukowców to takie wafle, a na tym czekolada, czyli ciekawostki spisane przez naszych studentów przyjaznym, lekkim językiem. Warto więc do księgi zajrzeć.

Dziennik Polski 6.06.2008 r.

Gazeta Krakowska 9.06.2008 r.

„Nie spodziewaliśmy się, że taka liczba młodych ludzi zechce wziąć udział w olimpiadzie. Pomyśleliśmy ją jako formę sprawdzenia, jak uczniowie radzą sobie z przedmiotami szczególnie przydatnymi podczas studiów na naszej uczelni” – mówił podczas wręczania wyróżnień uczestnikom Ogólnopolskiej Olimpiady „O Diamentowy Indeks AGH” – przewodniczący Komitetu Głównego Olimpiady dr Jerzy Stochel. Po uroczystym wręczeniu laureatom przez Prorektora ds. Kształcenia prof. Antoniego Cieślę specjalnych certyfikatów goście zwiedzili uczelnię i odbyli spacer po Krakowie w towarzystwie starszych kolegów. Rektor Cieśla spotkał się również z dyrektorami krajowych szkół ponadgimnazjalnych, którym przedstawił formy współpracy proponowane przez AGH. Oprócz olimpiady znalazły się wśród nich także prowadzone przez pracowników AGH kursy zerowe przygotowujące maturzystów z przedmiotów ścisłych, studia podyplomowe dla nauczycieli oraz wizyty uczniów w AGH i studentów w szkołach.

Gazeta Wyborcza 8.06.2008 r.

Co z wypożyczalnią rowerów na Miasteczku Studenckim AGH? „Zatrzymuje nas biurokracja” – wzdycha Henryk Ziolo, kanclerz AGH. Jak się okazuje uczelnia musi czekać do końca czerwca na rozstrzygnięcie przetargu na system informatyczny umożliwiający samoobsługowe wypożyczanie rowerów. Wypożyczalnia zgodnie z nowym planem ma ruszyć 1 października, być może uda się wcześniej. Na razie władze uczelni zdecydowały się powiększyć liczbę stacji, z których będzie można pożyczać rowery – dwie staną w Miasteczku Studenckim, cztery pozostałe w pobliżu budynków dydaktycznych.

Gazeta Wyborcza 10.06.2008 r.

Neurobiologia na UJ, chemia na AP, biologia na UR – to tylko niektóre z kilkunastu nowych kierunków, jakie zaproponują młodym

ludziom w przyszłym roku akademickim krakowskie uczelnie. Chyba najbardziej zaskakujące jest Kulturoznawstwo na AGH... Ale biorąc pod uwagę popularność tego kierunku na UJ i sukces, jaki odniosła otwarta w ubiegłym roku na AGH Socjologia, najlepsza uczelnia techniczna w Krakowie i tym razem może przygotowywać się na ogromne kolejki chętnych, czytamy w dodatku edukacyjnym artykule pt. „Nowe kierunki na uczelniach”.

Dziennik Polski 11.06.2008 r.

AGH nawiąże współpracę z firmą energetyczną Enion Grupa Tauron S.A. Obydwie strony podpisały list intencyjny w tej sprawie. Enion umożliwi studentom AGH odbywanie staży naukowych i praktyk zawodowych, zaprosi ich do udziału w realizowanych przez siebie projektach, stworzy też system motywacyjny dla studentów o specjalizacji związanej ze swoją działalnością. Pracownicy firmy pomogą w modyfikowaniu programu edukacyjnego według zmieniających się potrzeb rynku energetycznego. Z kolei AGH będzie kształcić absolwentów o umiejętnościach i specjalizacjach określonych przez Enion, ułatwi firmie pośrednictwo w dotarciu do potencjalnych pracowników, będzie też propagować informacje o Enionie.

Dziennik Polski 12.06.2008 r.

„To powód do dumy, że nasi absolwenci znakomicie radzą sobie, obejmując najwyższe stanowiska. To dowód, że szlif inżynierski otrzymany w AGH jest naprawdę wartościowy, że dyplom naszej uczelni otwiera drogę do kariery zawodowej. Ten wspólny sukces całej społeczności akademickiej bardzo cieszy” – powiedział na wstępie wywiadu Rektor AGH prof. Antoni Tajduś w rozmowie pt. „Kuźnia prezesów”. W dalszej części znajdziemy informacje o innych sukcesach i laurach AGH w ostatnim czasie m.in. o tytule „Wiarygodna Szkoła”, którą uczelnia otrzymała jako rodzaj certyfikatu, będącego gwarancją, że dana placówka dba o wysoki standard nauczania i dokłada wszelkich starań, by jej absolwenci z łatwością odnaleźli się na rynku pracy. Przeczytamy o nowych, proponowanych przez uczelnię kierunkach na najbliższy rok akademicki oraz o innych formach kształcenia się w AGH.

oprac. Małgorzata Krokoszyńska

Więcej informacji prasowych o AGH znajdziecie Państwo na stronie internetowej AGH w serwisie Aktualności w zakładce „Wybrane z prasy” pod adresem:

www.agh.edu.pl/pl/aktualnosci/wybrane-z-prasy.html

Laudacja

wyłoszona podczas uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa AGH Profesorowi Manuelowi Ricardo Ibarra

**Magnificencjo Rektorze Akademii Górniczo Hutniczej,
Magnificencjo Rektor Uniwersytetu w Saragossie,
Wysoki Senacie, Dostojny Profesorze, Szanowni Goście,
Szanowni Państwo.**

Jako promotor honorowego doktoratu wręczanego podczas tej ceremonii profesorowi Manuelowi Ricardo Ibarra mam wielki zaszczyt przedstawić Państwu jego sylwetkę i wspaniałe

osiągnięcia. Przedstawić Go jako wybitnego naukowca, organizatora badań naukowych i współpracy międzynarodowej oraz – jako Osobę.

Nasz Honorowy Doktor urodził się w 1955 r. w miejscowości Baza, niedaleko Grenady, w Hiszpanii. W roku 1970 rozpoczął naukę w szkole średniej „Padre Suarez” w Grenadzie, a w 1974 r. został studentem fizyki na Wydziale Nauk Ścisłych Uniwersytetu w Grenadzie. W roku 1979 przeprowadził się do Saragossy, gdzie ukończył w 1983 r. studia doktoranckie na tamtejszym Uniwersytecie, pod kierownictwem profesora A. Del Moral. Tam też rozwinął swoją aktywność akademicką i badawczą, zostając w 1995 r. profesorem, a wcześniej, w 1993 r. – kierownikiem Zakładu Fizyki Materii Skondensowanej.

Jako specjalista w dziedzinie fizyki ciała stałego rozwijał swoją działalność naukową w zakresie magnetyzmu i materiałów

magnetycznych. Ma znaczące osiągnięcia w opisanu anizotropii magnetokrystalicznej, magnetostrykcji i efektów magnetokalorycznych w związkach międzymetalicznych ziem rzadkich. Wyniki Jego badań anizotropii jednojonowej metodami magnetometrycznymi i spektroskopią nieelastycznego rozpraszania neutronów mają szczególne znaczenie dla badań tego typu materiałów.

Aby uczynić moją prezentację naszego Honorowego Doktora bardziej przekonującą opowiem jak Go poznałem i jak byłem świadkiem Jego zawodowej działalności i rozwoju. Pamiętam naszą pierwszą dyskusję, którą odbyliśmy na konferencji Concerted European Action on Magnets w Amsterdamie w 1995 r., po naszych wystąpieniach, które tam mieliśmy. Profesor Ibarra był partnerem w tej Sieci, a ja mogłem w tym spotkaniu uczestniczyć dzięki mojemu stypendium na Uniwersytecie w St. Andrews, w Szkocji. W tamtych czasach polscy badacze nie mogli uczestniczyć w projektach europejskich jako równoprawni partnerzy. Chociaż nie musiałem udawać, że jestem Szkotem, ani też nosić kiltu, była to pewnego rodzaju mistyfikacja. W każdym razie opłaciła się, bo mogłem spotkać tego wielkiego naukowca i zapoznać się z Jego światowymi osiągnięciami w badaniach właściwości związków ziem rzadkich z metalami 3d jako materiałów na magnesy stałe nowej generacji.

Pół roku później spotkałem profesora Ibarrę w Stanach Zjednoczonych, w Filadelfii, na dorocznej konferencji Amerykańskiego Towarzystwa Fizycznego na temat magnetyzmu i materiałów magnetycznych. Odbyliśmy tam rozmowę na temat planu naszej współpracy. Ja proponowałem związki międzymetaliczne, ale On przekonał mnie do wejścia w tematykę materiałów tlenkowych o mieszanej walencyjności wykazujących kolosalny magnetoopor, które właśnie zaczęto badać w Saragossie. W ciągu następujących dwóch lat grupa profesora Ibarry przeprowadziła kluczowe badania perowskitowych tlenków manganu, łącząc pomiary rozszerzalności termicznej z niskokątowym rozpraszaniem neutronów. Badania te ujawniły tworzenie się ferromagnetycznych polaronów, to jest małych obszarów ze zdelokalizowanymi, spinowo spolaryzowanymi nośnikami prądu elektrycznego wysoko powyżej temperatury porządkowania magnetycznego wyznaczonej z pomiarów magnetometrycznych. Te wyniki, opublikowane w prestiżowym czasopiśmie naukowym, Nature, w 1997 r. zostały uznane jako odkrycie nowego rodzaju zjawiska segregacji fazowej. To był przełom w badaniach materiałów o kolosalnym magnetooporze, który dostarczył opisu ich właściwości magnetycznych w nanoskali i ich dynamiki oraz wyjaśnił „kolosalną” wielkość obniżenia ich oporu elektrycznego pod wpływem pola magnetycznego.

Profesor Ibarra rozszerzył swoje zainteresowania naukowe na półmetaliczne tlenki, które są bardzo ważnymi materiałami dla nowego działu elektroniki, nazywanego elektroniką spinową lub spintroniką, który wykorzystuje polaryzację magnetyczną nośników prądu i stan magnetyczny materiału. To otwiera ekscytujący obszar nowych zjawisk fizycznych i ich możliwych zastosowań. Warto wspomnieć, że szeszcioroczna nagroda Nobla z fizyki dla Alberta Ferta i Petera Gruenberga została nadana za odkrycie gigantycznego magnetooporu, które wyzwoliło niezwykle postęp w technologii zapisu informacji. Cienkowarstwowe złączące tunelowe zostało ostatnio wytworzone przez grupę profesora Ibarry w Aragońskim Instytucie Nanotechnologii, po raz pierwszy w Hiszpanii, co potwierdza Jego wiodącą aktywność badawczą w tej dziedzinie.

Już w latach dziewięćdziesiątych profesor Ibarra rozpoczął badania zastosowań biomedycznych materiałów magnetycznych. To zaowocowało użyciem magnesów stałych np. w chirurgii, jako wspomaganie źle funkcjonujących mięśni i było przedmiotem uzyskanych patentów i zgłoszeń patentowych. Jego najnowsza działalność dotyczy nanomateriałów do zastosowań w hipertermii,

jako czynników kontrastowych do obrazowania metodą magnetycznego rezonansu jądrowego, czy w biosensorach i obecnie jest koordynatorem dużego krajowego projektu z tej dziedziny w Hiszpanii. Te interdyscyplinarne badania łączą najbardziej zaawansowane metody fizyki eksperymentalnej, badań materiałowych i biomedycyny, co jest kluczowe dla rozwoju naukowego i już przyniosło spektakularne zastosowania, w tym patent dla grupy profesora Ibarry na „magnetyczną” metodę rutynowych badań medycznych.

Oprócz światowej rangi osiągnięć w badaniach tlenków o kolosalnym magnetooporze i znaczących wyników w badaniach innych materiałów magnetycznych i nanomateriałów, profesor Ibarra ma wielkie sukcesy w organizowaniu badań naukowych. Był kierownikiem projektu utworzenia Aragońskiego Instytutu Nanotechnologii przy Uniwersytecie w Saragossie. Prowadził realizację tego projektu do jego ukończenia i od czasu otwarcia Instytutu w 2003 r. jest jego dyrektorem. Chociaż Instytut do niedawna funkcjonował w prowizorycznych pomieszczeniach, nie przeszkodziło to w rozwoju jego infrastruktury badawczej i tematyki badawczej na szczytowym światowym poziomie. Mając możliwość obserwowania tego procesu w czasie moich pobytów w Saragossie i długoletniej współpracy z grupą profesora Ibarry, byłem pod wielkim wrażeniem tak szybkiego rozwoju infrastruktury eksperymentalnej i jestem przekonany, że ma On w tym główny udział.

Doświadczenie profesora Ibarry w organizowaniu badań naukowych i jego cenne rady bardzo pomogły w przygotowaniu projektu utworzenia Akademickiego Centrum Materiałów i Nanotechnologii (CENMIN), który jest obecnie realizowany w Akademii Górniczo-Hutniczej.

Wspólne badania magnetooporowych tlenków manganu z naukowcami z Wydziału Fizyki i Techniki Jądrowej (obecnie Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej) Akademii Górniczo-Hutniczej rozpoczęte w 1995 r. pozwoliły opisać dynamikę polaronów magnetycznych w tego typu materiałach. Współpraca objęła dużą liczbę pracowników i doktorantów naszej Uczelni, biorących udział w projektach bilateralnych, wspólnych grantach Unii Europejskiej i wymianie osobowej z Uniwersytetem w Saragossie.

W 2007 r. została podpisana przez Rektorów obu Uczelni umowa o współpracy dwustronnej, do której aneksu podpisali: Dyrektor Aragońskiego Instytutu Nanotechnologii, Dziekan Wydziału Fizyki i Informatyki Stosowanej oraz Kierownik Projektu Akademickiego Centrum Materiałów i Nanotechnologii. Jako rozwidnienie tej współpracy została niedawno podpisana umowa w ramach projektu ERASMUS, na mocy której troje naszych studentów spędzi następną rok akademicki na Uniwersytecie w Saragossie, realizując studia magisterskie w tematyce Nanomateriały do Zastosowań w Nanotechnologii – nowo wprowadzonym tam kierunku dyplomowania na II stopniu studiów.

Profesor Ibarra jest autorem ponad 300 publikacji w czasopiśmie naukowych, które doczekały się prawie 5000 cytowań i jest posiadaczem wielu patentów. Był zapraszany jako Przewodniczący lub Członek do Międzynarodowych Komitetów Doradczych i jako wykładowca na wiele międzynarodowych konferencji, warsztatów i szkół. Obecnie jest przewodniczącym Sekcji Magnetyzmu Europejskiego Towarzystwa Fizycznego. Muszę powiedzieć, że Jego promowanie polskich naukowców nie ogranicza się do tych z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Na Konferencji Generalnej Europejskiego Towarzystwa Fizycznego w 2005 r. w Bernie to On był prezentującym profesora Tomasza Dietla z Warszawy, który otrzymał tam prestiżową nagrodę EPS-Agilent.

Nasz nowy doktor honoris causa, „El Granadino”, zawsze podtrzymywał swoje kontakty ze swym rodzinnym regionem i swoim rodzinnym miastem – Grenadą. Wyrazem tego było

foto: Z. Sulima

Profesor Ricardo Ibarra Garcia doktorem honorowym AGH

2 czerwca 2008 r.

Basen AGH otwarty – 16 czerwca 2008 r.

fot. Zbigniew Sullima i Stanislaw Malik

foto: Z. Sulima

Profesor Jan Szargut doktorem honorowym AGH

24 czerwca 2008 r.

zorganizowanie tam przez Niego w 2001 r. warsztatów naukowych na temat Przeszłości, Terażniejszości i Przyszłości Badań Manganianów, to jest Jego głównej tematyki naukowej w tamtym czasie. Wydarzenie to zgromadziło czołowych światowych badaczy z tej dziedziny, a także mnie, jako wykładowców. Również doktoranci z AGH wzięli udział w tych warsztatach. Oprócz bardzo wysokich walorów naukowych tego wydarzenia, mieliśmy okazję poznać atmosferę miasta Grenady, jego historyczną architekturę i muzykę. Wcześniej miałem okazję słuchać andaluzyjskich pieśni na żywo w domu Ricardo, wykonywanych przez jego żonę, Dolores i ich córki Mari-Loli i Rocío, próbując im akompaniować na gitarze Ricardo. Było też coś związanego z tym wieczornym zajęciem, co stanowiło jeszcze większe wyzwanie. W futerale gitary Ricardo odkryłem nuty słynnego utworu Francisco Tarregi – *Recuerdos de la Alhambra*, leżące na instrumencie. Poprosiłem o ich kopię i Ricardo zrobił ją dla mnie. Pomimo, że była to uproszczona wersja tego wielkiego utworu „tremolo”, nie byłem dostatecznie odważny, lub raczej nie ćwiczyłem wystarczająco uparcie od tamtego czasu, żeby go zagrać. Zdecydowałem się więc poprosić Janusza Patera, mojego przyjaciela z czasów szkolnych, który jest obecnie profesorem na Akademii Muzycznej w Krakowie, żeby dzisiaj wykonał ten słynny utwór dla naszego nowego Doktora Honorowego, Manuela Ricardo Ibarra. Na tę wielką okazję

przygotował specjalną transkrypcję gitarowej muzyki Francisco Tarregi na akordeon i za chwilę ją zaprezentuje. Niech ta muzyka i moje wystąpienie będą hołdem dla wielkiej osobowości profesora Ibarry i Jego wybitnych naukowych osiągnięć, uznaniem dla stosunku naszego hiszpańskiego Przyjaciela do Polski, jak również podziękowaniem za Jego wysiłek w promowaniu międzynarodowej współpracy w badaniach naukowych i kształceniu akademickim, który jest nieoceniony dla naszego rozwoju w Unii Europejskiej.

Bardzo się cieszę, że współpracownicy Ricardo, Jego przyjaciele z Hiszpanii i członkowie Jego Rodziny mogą dzisiaj z nami celebrować nadanie Mu honorowego doktoratu naszej Uczelni. Ojciec Ricardo jest tutaj również i mam nadzieję, że spodoba Mu się polska interpretacja muzyki o Jego mieście – *Recuerdos de la Alhambra* grane przez profesora Janusza Patera. Chciałbym, aby mój ojciec, który kiedyś grał z nami, również z Januszem, a który odszedł zaledwie trzy tygodnie temu, też mógł to usłyszeć.

Profesor Janusz Pater prezentuje *Recuerdos de la Alhambra*, nasze *Recuerdos de Granada, recuerdos de España*.

✉ Promotor prof. dr hab. Czesław Kapusta

Kierownik Katedry Fizyki Ciała Stałego WFIS AGH
Kraków, 2.06.2008

Laudacja

Z okazji nadania tytułu i godności doktora honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej Panu Profesorowi Janowi Szargutowi

Przypadł mi zaszczyt wygłoszenia laudacji w związku z nadaniem Profesorowi Janowi Szargutowi tytułu doktora *honoris causa* Akademii Górniczo-Hutniczej. Obowiązek ten przyjąłem z wielką radością, gdyż jako uczniowi Profesora jest to sposobność do wyrażenia mojej wielkiej wdzięczności za wszelkie dobro, które dane mi było otrzymać. Minęło już 50 lat od pierwszego fascynującego spotkania ucznia z późniejszym mistrzem i nauczycielem. Myślę, że słowa wdzięczności kierują dzisiaj do Profesora również Jego liczni uczniowie w tym wielu profesorów wychowanków. Mam też świadomość, że trudno mi będzie sprostać temu zadaniu, bo żadne słowa nie potrafią oddać szacunku i podziwu dla osobowości Profesora. Jest On bowiem człowiekiem wielkiej miary, takim z którym sam kontakt rozwija i kształtuje ludzi.

Żyjemy w czasach, w których miarą wartości człowieka jest sukces. Ale znaczenie i sens tego słowa są różne. Kto odniósł sukces? Czy ten, który wielokrotnie był honorowany przez najznakomitsze uniwersytety i społeczności uczonych, komitety najważniejszych nagród? A może ten, kto jest powszechnie cytowany, zasiada w gremiach decydujących o awansach, nagrodach, grantach? A może ten, kto cieszy się powszechnym szacunkiem w swoim środowisku choć nie zabiega o zaszczyty? Myślę, jestem przekonany, że Profesor należy przede wszystkim do tej trzeciej grupy, w której podstawowym wskaźnikiem sukcesu naukowego jest *twórczość* czyli tworzenie nowego i wartościowego dla innych.

Prawdziwy naukowiec jest twórcą. Co to znaczy? Pięknie o tym pisze X. Prof. Michał Heller w swoich zamyśleniach rekolekcyjnych „Rozmowy w nocy”:

„Prawdziwy twórca, to znaczy ten, kto tworzy z pasją, utożsamia się ze swoim dziełem. Sukces dzieła staje się jego sukcesem, a klęska dzieła - niekiedy największą klęską osobistą.

...Twórca i dzieło miłosnym uściskiem zespalają się w jedno. Dopiero, gdy proces tworzenia zostanie ukończony, ta więź pęknie, rozerwie się. Dzieło zacznie żyć wtórnym życiem, a twórca pozostanie sam, opuszczony. Rozczarowanie i poczucie bezsily zapowiadają, że proces nigdy się nie skończy.

...Trud tworzenia zostanie podjęty od nowa.

...Ludzka twórczość jest nieustanną i intensywną pogonią za doskonałością.”

Ale uprawianie nauki jest jak uprawianie sztuki. Dotyczy to również nauk inżynierskich. Warto tu przytoczyć słowa Profesora Dominica Samy z University of Massachusetts:

„Engineering is not just science and mathematics. Neither it is just a computer program, nor just economics. Engineering is also an art. The engineer may be considered to be an artist... who uses science, mathematics, computer program, economics and, one hopes, common sense to solve problems.”

(Słowa te wypowiedział Profesor Sama 15 lat temu w tej Auli).

Napisałem, że dotyczy to również inżynierów, bo nie zawsze tak było i chyba nie zawsze tak jest obecnie. Jak pisze Stefan Collini w przedmowie do książki C.P. Snowa *Dwie kultury*:

„...W pewnych kręgach, nauki przyrodnicze traktowano (XIX wiek) lekceważąco jako sferę zawodowej, nieco przyziemnej aktywności, nie całkiem odpowiedniej z punktu widzenia właściwej edukacji dżentelmena. W istocie, nauki przyrodnicze (w tym inżynierskie) musiały toczyć na każdym kroku uporczywą walkę o uzyskanie równorzędnego statusu w programach nauczania, a nauki stosowane w szczególności uważane były (i przypuszczalnie są uważane nadal) za poślednią dziedzinę aktywności zawodowej...”

Jestem przekonany, że tę opinię zmienił Profesor Szargut całą swoją działalnością. Tak jak każdy uczony wielkiej miary, wykazał się posiadaniem trzech zasadniczych cech osobowości naukowej, którą tworzą – otwartość, niezależność i wytrwałość.

Otwartość czyli przeciwieństwo dogmatyzmu, niezależność jako odporność na niemytaryczne wpływy innych, nawet uznanych za autorytety i wreszcie wytrwałość czyli zdolność do wysiłku bez przerwy. Wychowankowie Profesora doskonale znają te cechy, bo doświadczyli ich zawsze w swoich kontaktach. Czasem dochodziła do tego niecierpliwość Profesora, która nadal czasem daje znać o sobie.

Myślę też, że ocenę osiągnięć Profesora Szarguta dobrze oddaje wydarzenie opisane w artykule Profesora Andrzeja Szczeklika *O sukcesie w medycynie*.

„Otóż Blaise Pascal – z charakterystycznym dla siebie radykalizmem zaproponował aby prace naukowe ogłaszać anonimowo. Ktoś ze współczesnych Pascalowi tak skomentował jego propozycję: łatwo mu to mówić. Jeśli on ogłosi pracę anonimowo, to i tak każdy w Europie będzie wiedział, kto jest tej pracy autorem.”

Wybrana tematyka badań naukowych Profesora Szarguta.

Głównym tematem badań naukowych Jana Szarguta były problemy bilansów energii oraz analizy egzergicznej procesów cieplnych. Problemy egzergii pojawiły się już w jego pracy doktorskiej (wówczas jeszcze pod nazwą „potencjał energetyczny”). Opracował teorię stanów odniesienia entalpii chemicznej i egzergii chemicznej. Problemy obliczania egzergii chemicznej były przedmiotem badań również w późniejszych latach, kiedy pojawiła się np. koncepcja wykorzystania średniego składu wody morskiej do określenia zerowego poziomu egzergii chemicznej. Zagadnienia te są nadal aktualne.

Opracował teorię obliczania skumulowanego zużycia egzergii występującego w całej sieci energotechnologicznej w związku z wytwarzaniem rozpatrywanego produktu oraz cząstkowych strat egzergii w poszczególnych ogniach tej sieci. Wprowadził pojęcie kosztu termoeologicznego wyrażającego skumulowane zużycie egzergii nieodnawialnej. Zapoczątkował ekonomię termoeologiczną stawiającą sobie zadanie minimalizacji wyczerpywania nieodnawialnych zasobów naturalnych.

J. Szargut dużo uwagi poświęcił problemom energetyki przemysłowej, a szczególnie hutnictwa. Opracował teorię efektów energetycznych zapewnionych przez stosowanie rekuperacji i innych sposobów wykorzystania energii odpadowej. Zapoczątkował wykorzystanie bilansów pierwiastków chemicznych i energii do prognozowania wpływu różnych czynników na wskaźniki energotechnologiczne procesu wielkopiecowego. Zapoczątkował również stosowanie układu równań liniowych (równań Leontiewa) do analiz systemowych gospodarki materiałowo-energetycznej zakładów przemysłowych.

J. Szargut zajmował się również zagadnieniami przepływu ciepła. Analizował stosowanie równań różnicowych w obliczeniach przewodzenia ciepła i zaproponował prostą metodę kontroli poprawności fizycznej tych równań. Zapoczątkował obliczanie przepływu ciepła przez promieniowanie z uwzględnieniem pasmowej emisji gazów. Inicjował opracowanie modeli matematycznych przepływu ciepła w regeneracjach i rekuperacjach opromieniowanych. Zapoczątkował modelowanie matematyczne krzepnięcia wlewków metalowych i odlewania ciągłego.

W ostatnich latach J. Szargut zajmował się analizą termodynamiczną siłowni i elektrociepłowni turbogazowych i kombinowanych, węglowo-gazowych.

O wielkim uznaniu osiągnięć naukowych Profesora świadczy rozwinięta współpraca międzynarodowa. Przykładowo:

- Profesorowie D.R. Morris oraz F.R. Steward University of New Brunswick, Kanada. Wydanie wspólnej monografii o egzergii.
- Prof. W. M. Brodianski, Moskiewski Instytut Energetyczny, Rosja. Prof. Brodianski przetłumaczył i wydał po rosyjsku liczne publikacje J. Szarguta o egzergii, w tym monografię „Egzergia”. Stałe wzajemne konsultacje naukowe.
- Prof. W. Fratzscher, Uniwersytet Techniczny w Halle, Niemcy. Wzajemne konsultacje naukowe, zaproszenia na szkoły naukowe.
- Prof. D. Sama, Uniwersytet Massachusetts, Lowell, USA. Współautorstwo publikacji.

- Prof. Y. Göğüs, Uniwersytet Techniczny Środkowego Wschodu, Turcja. Zaproszenie do udziału w pracach Międzynarodowego Centrum Termodynamiki Stosowanej w Stambule i w redakcji czasopisma „Int. Journal of Thermodynamics”.
- Prof. N. Lior, Uniwersytet Pensylwanii w Filadelfii, USA. Zaproszenie do udziału w redakcji czasopisma „ENERGY”.
- Prof. G. Tsatsaronis, Uniwersytet Techniczny w Berlinie, Niemcy. Współpraca w Instytucie Polsko-Niemieckim INCREASE.
- Prof. E. Sciubba, Uniwersytet „La Sapienza” w Rzymie, Współpraca w redagowaniu nowej monografii o egzergii.

Profesor Jan Szargut kończy w bieżącym roku 85 lat i nadal jest aktywnym naukowcem jeszcze do niedawna codziennie pracującym w uczelni. Jego życie wypełnia bez reszty praca naukowa, a w przygotowaniu jest kolejna książka.

Jest dla mnie niezwykle zaszczytem, że mogłem przygotować i wygłosić tę laudację. Treści w niej zawarte oddają odczucia wszystkich wychowanków. Dziękujemy za całe dobro, które otrzymywaliśmy tak szczerze przez ponad 50 lat.

Informacje Kadrowe

Na stanowisko **profesora zwyczajnego** zostali mianowani:

- prof. dr hab. inż. Andrzej Golaś – Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki
- prof. dr hab. inż. Stanisław Wolny – Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki
- prof. dr hab. inż. Henryk Gurgul – Wydział Zarządzania
- prof. dr hab. inż. Adam Peszko – Wydział Zarządzania
- prof. dr hab. Zdzisław Jackiewicz – Wydział Matematyki Stosowanej

Na stanowisko **profesora nadzwyczajnego – na czas nieokreślony** zostali mianowani:

- dr hab. inż. Mirosław Karbowniczek – Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej
- dr hab. inż. Wojciech Kucewicz – Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki
- dr hab. inż. Tadeusz Sidor – Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki
- dr hab. inż. Stanisław Gruszczyński – Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska

Na stanowisko **profesora nadzwyczajnego – na 5 lat** zostali mianowani:

- dr hab. inż. Jakub Furgał – Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki
- dr hab. inż. Jacek Cieślak – Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki
- dr hab. inż. Janusz Ostrowski – Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska
- dr hab. inż. Bogusław Onderka – Wydział Metali Nieżelaznych
- dr hab. inż. Andrzej Strugała – Wydział Paliw i Energii

Tytuł **profesora nauk o Ziemi** otrzymał:

- dr hab. inż. Tadeusz Słomka – Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska

Tytuł **profesora nauk technicznych** otrzymał:

- dr hab. inż. Zbigniew Bonderek – Wydział Odlewnictwa

Stopień **doktora habilitowanego** otrzymali:

- dr inż. Beata Kępińska – Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska
- dr inż. Jerzy Zych – Wydział Odlewnictwa

Na podstawie materiałów dostarczonych przez Dział Kadrowo-Placowy

Dni Jana Pawła II

4–7 listopada 2008r. – Temat: Piękno

W kwietniowym numerze Biuletynu AGH ukazała się informacja na temat tegorocznych Dni Jana Pawła II. Obecnie przedstawiamy ramowy program obchodów, tego niezwykle ważnego wydarzenia w środowisku akademickim Krakowa.

Ramowy program obchodów Dni Jana Pawła II 2008 w 30. rocznicę wyboru na Stolicę Piotrową

4 listopada, wtorek

9.00–13.00 – Sesja naukowa:

Wokół kategorii piękna w twórczości i nauczaniu Karola Wojtyły – Jana Pawła II.

Organizator: Akademia Muzyczna
Gmach Akademii Muzycznej, ul. Św. Tomasza 43,
Sala Kameralna im. Marka Stachowskiego

14.00–16.00 – Warsztaty w uczelniach

17.00–Spektakl Teatralny

Kochane zwierzątka. Listy przyjaźni Zbigniewa Herberta oraz Magdaleny i Zbigniewa Czajkowskich. reż. Tadeusz Malak
Organizator: Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego

Scena 210, ul. Straszewskiego 22.

18.15 – Wernisaż prac nagrodzonych w konkursie plastycznym

Organizator: Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki
Galeria PWST, ul. Straszewskiego 22

20.00 – Koncert pieśni Maryjnych kompozytorów polskich

Organizator: Akademia Muzyczna
Kolegiata Akademicka Św. Anny, ul. Św. Anny 11

5 listopada, środa

9.00 – 13.00 – Sesja naukowa c.d.

Wokół kategorii piękna w twórczości i nauczaniu Karola Wojtyły – Jana Pawła II.

Organizator: Akademia Muzyczna
Gmach Akademii Muzycznej, ul. Św. Tomasza 43, Sala Kameralna im. Marka Stachowskiego

14.00 – 16.00 – Warsztaty w uczelniach c.d.

17.00 – Wystawa prac pedagogów Akademii Sztuk Pięknych

im. Jana Matejki pt. „Odnajdywanie Piękna”
Organizator: Akademia Sztuk Pięknych
Pałac Sztuki, pl. Szczepański 3

18.00 – Warsztaty w Uniwersytecie Rolniczym

Klub Akademicki „Arka”, al. 29 Listopada 50

20.30 – Wieczór poezji

Organizator: Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego
Kościół OO. Dominikanów, ul. Stolarska 12
Czuwanie Modlitwne
Organizator: Papieska Akademia Teologiczna

6 listopada, czwartek

14.00–16.00 Warsztaty w uczelniach c.d.

*Warsztaty tematyczne w Akademii Pedagogicznej w Krakowie –
Wychowanie dla piękna*

Audytorium im. Profesora W. Danka
(Budynek główny AP, ul. Podchorążych 2)
Program warsztatów:

1. prof. zw. dr hab. Alicja Baluch, „Zwierciadelfko powiedz że mi...” – kategoria piękna w literaturze dla dzieci i młodzieży.
 2. dr Marek Karwala, *Karola Wojtyły i Jana Pawła II piękno poetyckiego słowa.*
 3. *O Pięknie Prawdziwym* – dyskusja panelowa z udziałem pracowników Instytutu Filozofii i Socjologii AP.
 4. *Piękno w muzycznej perspektywie* – koncert.
- 20.00 – Koncert: Henryk Mikołaj Górecki – *Beatus vir*
Wykonanie: Chór i Orkiestra Akademii Muzycznej w Krakowie,
dyr. Paweł Przytocki
Organizator: Akademia Muzyczna
Bazylika OO. Franciszkanów, pl. Wszystkich Świętych 5
- 19.00 – Wieczór Muzyki i Słowa – Koncert
Wykonanie: studenci PWSZ w Nowym Sączu, organy: Anna Dzioba
Program, przygotowanie, prowadzenie: Bożena Raszke i Grażyna Enzinger
Organizator: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nowym Sączu
Nowy Sącz, ul. Długosza, Kościół św. Kazimierza

7 listopada, piątek

12.00 – Spotkanie wspomnieniowe z udziałem JE Kardynała Stanisława Dziwisz w auli Akademii Muzycznej „Florianka”, ul. Basztowa 8

17.00 – Uroczysta Msza Św. Katedra na Wawelu

Po Mszy Św. Odbędzie się uroczyste ogłoszenie wyników konkursów dla studentów i wręczenie nagród oraz złożenie kwiatów przed pomnikiem Jana Pawła II

Informacje dotyczące obchodów są zamieszczone na stronie internetowej www.jp2.krakow.pl oraz dostępne w Biurze Organizacyjnym Akademii Sztuk Pięknych

e-mail: dnijp2@asp.krakow.pl

DNI JANA PAWŁA II
2008
W 30. ROCZNICĘ POWOŁANIA NA STOLICĘ PIOTROWĄ
PIĘKNO

W ramach obchodów „DNI JANA PAWŁA II” organizowane są
konkursy dla studentów,
których ogólnym tematem jest
PIĘKNO
w myśli Karola Wojtyły - Jana Pawła II.

KATEGORIE:
PRACA LITERACKA
UTWÓR MUZYCZNY
SPEKTAKL TEATRALNY
PRACA PLASTYCZNA

Konkursy literackie, muzyczne oraz teatralne, skierowane są do studentów i całej Polki, natomiast w konkursie plastycznym mogą wziąć udział tylko studenci uczelni wojewódzkiego podzielnictwa.

Następnymi konkursami nastąpi w terminie do 30 października 2008.
Wręczenie nagród - 7 listopada 2008 w Wawelu.
Regulamin konkursów oraz informacje o dniach obchodów Dni Jana Pawła II
na stronie www.ajp.krakow.pl

Wieloletni organizator obchodów Dni Jana Pawła II w Krakowie, ul. 1000 Włókna 29, Kraków 31-112, tel. 012 250 20 26, 012 250 20 27 i mail: info@ajp.krakow.pl

Szlachetne dzieło żelazne

kowalstwo artystyczne wczoraj i dziś – wystawa w Muzeum AGH

W dobie dynamicznego rozwoju techniki i dominacji nowoczesnych gałęzi nauki, w Ośrodku Historii Techniki AGH prowadzone są działania zmierzające do zachowania pamięci o historycznych podwalinach dzisiejszych osiągnięć technicznych i o pionierskim wysiłku twórców z dawnych epok. Temu celowi również służy nasze Muzeum założone w 1960 r. przez prof. Mieczysława Radwana.

Organizując nową wystawę w Muzeum pragniemy zwrócić uwagę na doniosłe znaczenie w historii i czasach współczesnych rękodziela rzemieślniczego, które niegdyś zabezpieczało podstawowe potrzeby ludności, a dziś zostało brutalnie wyparte z rynku gospodarczego przez masową produkcję przemysłową. Doskonałym tego przykładem są losy warsztatów kowalskich niegdyś powszechnych a dziś już tak nielicznych.

Wystawie nadałmy tytuł „Szlachetne dzieło żelazne” (zapożyczony z XVI-wiecznego dzieła Walentego Roździeńskiego „Officina Ferraria”) i poświęcamy ją tematyce kowalstwa artystycznego w historii i współczesności.

Dla przypomnienia parę faktów z historii: na ziemiach polskich już w zamierzchłych czasach (VI–V w. p.n.e.) odnajdujemy w Biskupinie czy Przybyłowie dowody na miejscowy wyrób przedmiotów żelaznych. W czasach wpływów rzymskich (I–IV w. n.e.), w dobie dynamicznego rozwoju hutnictwa dymarskiego, wyraźnie oddzieliła się już branża kowalska od hutniczej i górniczej. Podstawowy asortyment ówczesnych wyrobów stanowiło uzbrojenie i wyrobry gospodarstwa domowego, a poszczególne egzemplarze często zdobione były stemplem.

W średniowieczu, powstanie grodów i masowa dostawa surowca od tzw. „rudników” przyczyniły się do znacznego rozwoju kowalstwa, w którym zaznaczył się już podział na tzw. kowalstwo „wiejskie” czyli tradycyjne oraz „dworskie” i „miejskie” – dla elit, stosowano już w wyrobach stal damasceńską.

Wiek XIII i XIV przyniosły cenny wynalazek koła wodnego do poruszania młotów i miechów kowalskich. Związały się wówczas pierwsze cechy kowalskie i szkoły zawodu.

Wraz z renesansem rozkwitło kowalstwo artystyczne, znajdując masowy zbyt na swe wyroby u szlachty, mieszczaństwa i w Kościele. W wieku XVI i XVII znacząco

rozwinęło się kowalstwo w Wielkopolsce i Małopolsce, gdzie powstały dwa sławne ośrodki: kowalski w Sulkowicach i ślusarski w Świątnikach.

W wieku XVIII i XIX zaczęły już pracować wielkie piece hutnicze, wzrósł popyt na wyroby żelazne. Kowalstwo na ziemiach polskich znalazło się u szczytu swego rozwoju. W niektórych regionach zostało zdominowane przez Cyganów, którzy okazali się mistrzami w tym zawodzie. We wsiach karpaccich – na Spiszu, Sądecczyźnie, Żywiecczyźnie zakładali kuźnie prowadząc życie osiadłe. Natomiast w Polsce środkowej i pld.-wsch., w trybie wędrownym, obsługiwali swym warształem okolicznych mieszkańców. Niestety, wiek XX, wraz z dynamicznym rozwojem przemysłu i motoryzacji, przynosi schyłek tej pożytecznej branży rzemieślniczej.

Dziś uznana sztuka kowalstwa artystycznego rozwija się jeszcze w kilkudziesięciu warsztatach w Polsce, których część zrzeszona jest w Stowarzyszeniu Kowali Polskich, działającym przy Gminnym Ośrodku Kultury w Wojciechowie. Stowarzyszenie to organizuje Ogólnopolskie Warsztaty Kowalskie, podczas których młodzi ludzie poznają tajniki zawodu i mogą uzyskać tytuł czeladnika i mistrza kowalskiego, a także założyć własny warsztat. Organizowane są również Ogólnopolskie Spotkania Kowali (wymiana doświadczeń) i Ogólnopolskie Targi Sztuki Kowalskiej. W Wojciechowie znajduje się również jedyne w Polsce Muzeum Kowalstwa, gdzie obejrzeć można prawdziwe „perelki” kowalstwa artystycznego – są to na ogół prace dyplomowe czeladnicze i mistrzowskie.

W naszym Muzeum zobaczą Państwo tradycyjny warsztat kowalstwa ludowego skompletowany z bogatych zbiorów krakowskiego Muzeum Etnograficznego (jest to zaledwie skromna częśćka wspaniałej kolekcji kowalskiej, którą zbierał przez lata swej pracy naukowej sławny etnograf – prof. Roman Reinfuss) oraz unikatowe dzieła współczesnego kowalstwa artystycznego, pochodzące z dwóch różnych pracowni: Pani Ewa Giza (córka znanego geofizyka, prof. AGH Henryka Orkisz) prezentuje swoją kolekcję przedmiotów użytkowych, mebli i elementów aranżacji wnętrz. Biolog z wykształcenia (UJ), od lat zauroczona kowalstwem artystycznym, mistrzowsko posługuje się trudnym materiałem jakim jest stal. Stosując motywy roślinne nadaje

swym wyrobom misterne kształty. Podkreśla naturalne walory metalu, czasem go patynuje lub łączy ze szkłem, drewnem czy tkaniną. W sposób niezwykle aranżuje wnętrza dekorując je baśniowymi drzewami i finezyjnie kutymi ściankami. Realizacje jej projektów obejrzeć można w Krakowie m. in. w kawiarni „Botanica” przy ul. Brackiej, czy kawiarni „Sukiennice”. Wiele jej pięknych wyrobów zdobi obiekty za granicą.

Odmianą sztukę kowalską prezentuje Pan Krzysztof Panas z Łańcuta. Sam siebie nazywa skromnie „szabelnikiem”, a jest jednym z najlepszych płatnerzy w Polsce i jednym z ośmiu w Europie wykonujących miecze samurajskie. Z dużym zapałem i doświadczeniem wykuwa w swym warsztacie głównie damasceńskie do białej broni rodzimej i dalekowschodniej. Własnoręcznie broń wykańcza używając egzotycznych materiałów i zdobiąc ją metodą jubilerską (robi również piękną biżuterię). Jego unikatowe dzieła zakupione zostały przez kolekcjonerów z ponad 30 krajów świata. Od 1974 r. Artysta wystawiał swe prace na kilkudziesięciu wystawach w Polsce i za granicą zdobywając medale i wyróżnienia. W 1985 r. Minister Kultury i Sztuki nadał mu honorowy tytuł „Mistrza Rzemiosła Artystycznego”. Jest członkiem Stowarzyszenia Polskich Artystów Kowali oraz British Artist Blacksmith Association. Współpracuje z naszą Uczelnią (WIMiP) kształcąc praktycznie studentów w swoim warsztacie.

W dniu 17 czerwca br. uroczystego otwarcia wystawy dokonał Prodziekan Wydziału Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej prof. Jan Sińczak (prowadzący w naszej Uczelni badania naukowe z zakresu kuźnictwa i organizujący nową specjalność na studiach o nazwie „Metaloplastyka i kształtowanie objętościowe”) w obecności licznie zgromadzonych dostojnych Gości z Muzeum Etnograficznego, Akademii Sztuk Pięknych, naszej Uczelni i zaprzyjaźnionych szkół. Swymi doświadczeniami zawodowymi podzielili się z nami Artyści prezentujący swe prace.

Serdecznie dziękuję wszystkim, którzy pomogli nam zorganizować wystawę – Dyrektorowi Muzeum Etnograficznego – dr Antoniemu Bartoszowi, mgr Krystynie Reinfuss, mgr Piotrowi Worytkiewiczowi oraz obojgu Artystom – Pani Ewie Gizie i Panu Krzysztofowi Panasowi za życzliwość i bezinteresowne udostępnienie swoich pięknych prac.

Zapraszam na wystawę, która trwać będzie krótko, bo tylko do połowy lipca.

dr Maria Korzec – OHTzM

Inne spojrzenie na „Przewrotne losy witraża św. Barbary”

Z wielkim zdziwieniem, a także z zażenowaniem przeczytałem w Biuletynie AGH nr 2/2008, artykuł pana dr. Feliksa Stalonego-Dobrzańskiego pt.: *Przewrotne losy witraża...* oraz polemikę prowadzoną w następnych Biuletynach z profesorem Jerzym Sędzimirem. Ma się wrażenie, że opowieść o witrażu św. Barbary i jej umieszczeniu we wnęce w holu gmachu głównego dr Stalony-Dobrzański oparł na zasłyszanych faktach oraz półprawdach, i nie całkiem obiektywnych, które połączył z wątkami osobistymi, a także polityką, komuną oraz jej następcami, samobójstwem kulturowym itp. Jestem pełen uznania za wyważone słowa polemiki pana profesora Jerzego Sędzimira, który starał się na podstawie faktów łagodzić emocjonalne i politycznie niepotrzebne artykułowania (sformułowania) dr Feliksa Stalonego-Dobrzańskiego.

Ponieważ jako urzędujący prorektor (1981/1984) brałem udział w odsłonięciu witraża św. Barbary w auli (zdjęcie poniżej), pozwałam sobie przedstawić kilka znaczących faktów.

Staraniem Stowarzyszenia Wychowanków AGH i KZ NSZZ „Solidarność” (komitetowi przewodniczył profesor Julian Sulima-Samujłło – członek Zarządu Głównego SW AGH) w dniu 3 grudnia 1981 roku na posiedzeniu senatu Uczelni odsłonięto witraż św. Barbary, który po 30 latach powrócił do Akademii i został zabudowany w oknie auli, bowiem jego poprzednie miejsce we wnęce na półpiętrze od 1969 roku zajmował posąg Stanisława Staszica, patrona Uczelni.

Dr Feliks Stalony-Dobrzański w pierwszym swoim opracowaniu pisze, że święta Barbara jest patronką górniczego stanu, a za nim i dlatego jest patronką Akademii Górniczo-Hutniczej. I to jest pierwsza wpadka.

Historycznie rzecz biorąc, górnicy byli współtowarzyszami pracy kuźników. Walenty Roździeński w *Officina Ferrari* w 1612 r. stwierdza, że „nie ma pracy kuźnika bez górnika”, gdyż dawniej istniała bezpośrednia współpraca między górnikami rud (węgla jeszcze wtedy nie wydobywano), a czekającymi na rudę kuźnikami.

Dawniej, mianem górnictwa określano geologię, markszajderstwo czyli miernictwo, kopalnictwo i hutnictwo. Hieronim Łabęcki w opisie kopalnictwa i hutnictwa polskiego (1841 r.) wyjaśnia:

„Górnictwo trudniąc się wydobywaniem z tona ziemi ciał kopalnych i pierwszym ich przerobieniem obejmuje:

1. kopalnictwo – to jest sztukę wydobywania ciał kopalnych z ziemi czyli wydawanie „plodów górniczych”,
2. hutnictwo – to jest sztukę otrzymywania z plodów górniczych przez pierwsze onych przerobienie, wyrobów górniczych.”

Huty, jeszcze w XIX wieku nazywane były zakładami górniczymi. Górnikiem był więc i wędrujący po bezludnych skalnych terenach geolog badacz i poszukiwacz minerałów i markszajder czyli miernik lub geodeta wytyczający tereny pod

jako patronkę kopalń, opiekunkę w godzinie końca, co w odczuciu górników rozumiane było jako opieka przed nagłą śmiercią. Celem zapewnienia sobie takiej opieki odprawiano dawniej zbiorowy „pociyrz” i uroczyste świętowanie w jej dniu to jest 4 grudnia. W takim pojęciu górnictwa święta Barbara była patronką w zawodzie górnika i hutnika. Wraz z rozwojem górnictwa stawała się coraz bardziej znana jako Patronka górników i dzisiaj święta Barbara kojarzy się najczęściej z górnictwem.

W okresie powojennym, podział i uściślanie procesów w górnictwie i hutnictwie postąpił tak daleko, że odbito się to również w nadaniu uczelni w 1949 r.

Moment odsłonięcia witraża w auli pawilonu A-0

powstające manufaktury i sztolnie, a także pracujący pod ziemią – dobywający kruszce także srebro i sól, czy też umorusany węglem kopacz i wreszcie krzątający się wokół hutniczego pieca lub w kuźni, ubrany w skórzany fartuch wytapiacz.

Na dziekańskim tańcu Wydziału Hutniczego z 1927 roku i na Sztandarze stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej z 1938 roku emblemat hutniczy stanowił połączenie godła górniczego z ogniem kuźniennym („bo co górnik wydobydzie, hutnik zaraz spali”).

Jak ogólnie wiadomo, w Polsce święta Barbara była także od dawna czczona jako patronka flisaków i rybaków. Wraz z rozwojem górnictwa stawała się coraz bardziej znana jako patronka górników. Tę najpopularniejszą postać, świętą Barbarę, już Hieronim Łabęcki określał

nazwy Akademia Górniczo-Hutnicza. Pojawiła się również idea odrębnego obyczaju przyjmowania studentów do stanu hutniczego. I tak w 1963 roku odbyło się po raz pierwszy w Uczelni tradycyjne święto hutnicze połączone z uroczystym ceremoniałem „Ślubowania Hutniczego” w maju, w dniu patrona hutników, św. Floriana.

Obecnie istnieje wyraźne rozdzielenie górnictwa i hutnictwa, zrozumiałe ze względu na technikę i organizację pracy. Tradycyjnie obchodzone rokrocznie Dzień Górnika i Dzień Hutnika są czynnikami, szczególnie w naszej Alma Mater, mającymi duży wydźwięk wychowawczy, pozwalającymi na integrację braci studenckiej z wychowawcami, ludzi nauki z praktykami z przemysłu, przywiązującymi duchem absolwentów do macierzystego Wydziału, a zatem i Uczelni.

Tak więc współcześnie w zawodzie górników patronką jest święta Barbara, w zawodzie hutników św. Florian a patronem Akademii Górniczo-Hutniczej od 1969 roku co warto podkreślić – jest Stanisław Staszic, a nie św. Barbara.

Dr Stalony-Dobrzański pisze: „Obraz patronki umieszczony był w miejscu jej jakby przeznaczonym – w niszy pomyślanej jeszcze przez projektantów i wykonawców budynku – w spoczynku schodów głównych w równomiernie podświetlonej światłem rozproszonym w krzywiźnie niszy”. I to jest druga wpadka.

Jak wiadomo w 1946 r. na „Barbarkę” prof. Adam Stalony-Dobrzański wykonał witraż św. Barbary na kalce, który umieszczono we wnęcie na półpiętrze gmachu głównego uczelni. W 1948 roku na próbę rektora, prof. Walerego Goetla i Stowarzyszenia Studentów AG (wplacili 200 tys. zł), profesorowie Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych Ludwik Gardowski i Adam Dobrzański-Stalony wykonali (przygotowali) witraż w Krakowskich Zakładach Witrażów S.G. Żeleński. Witraż umieszczono we wnęcie, którą od 1969 roku zajmuje posąg patrona Uczelni, Stanisław Staszic.

W 1949 roku witraż wymontowano, ale pozostawał na Uczelni pod opieką Zbigniewa Ciechanowskiego. W marcu 1951 r. wywieźli go w „nieznany kierunku”

p.p. Antoni Mańnica i Stanisław Grudzień. Przez 30 lat witraż przechowywali OO. Jezuita w klasztorze przy kościele św. Barbary w Krakowie.

Dr Feliks Dobrzański-Stalony pisze, że witraż umieszczono w niszy pomyślanej przez projektantów jakby jej przeznaczonym. Czyżby wybitni profesorowie nie wiedzieli o tym, że witraże stanowią wypełnienie otworów okiennych, a nie nisz bez światła zewnętrznego?

Witraż za: *Nowa Encyklopedia Powszechna PWN*, 1996, t. 6. str. 812. Kompozycja wykonana z kawałków barwnego szkła złączonych ołowianymi ramkami w kwatery, stanowiąca wypełnienie otworu okiennego. Odnacza się wielkimi walorami dekoratorskimi, **spotęgowanymi grą przenikającego z zewnątrz światła!**

Mając powyższe na uwadze, umieszczenie witraża św. Barbary po jego odzyskaniu w 1981 roku w niszy okiennej w Auli było jak najbardziej prawidłowe, a i miejsce było także godne. Sam sposób wkomponowania witraża w ramę okienną może nie był zachwycający, ale w tamtych czasach był to ogromny sukces. Należy zgodzić się z konserwatorem, który podczas remontu generalnego auli uznał, że witraż w oknie auli oraz jego oprawa nie pasuje do jej wystroju i powinien być przeniesiony w inne miejsce.

Główna nić dyskusji toczy się o miejsce umieszczenia witraża, i że jego obecne zabudowanie nie jest widoczne z wielu miejsc holu głównego. Z tym ostatnim stwierdzeniem trudno się nie zgodzić. Ale w dyskusji należy wziąć pod uwagę fakt, że gmach Uczelni to nie bazylika ani katedra, a i tam najczęściej witraże zdobią wnętrza okien naw bocznych, w nielicznych tylko czoło nawy głównej. Jeśli witraż w posadowieniu obecnym nie ma zmiennego światła dziennego, jeśli jest niewidoczny z wielu miejsc w holu, to należy go przenieść i zabudować zgodnie z przeznaczeniem w otwór okienny. A okien w koło holu głównego jest wiele, a pamiętać należy przede wszystkim o tym, że **patronem Akademii Górniczo-Hutniczej jest Stanisław Staszic**, którego posąg stoi we właściwym miejscu.

✉ Artur Bęben

Od Redakcji

Niniejszymi wypowiedziami kończymy dyskusję o witrażu św. Barbary na łamach Biuletynu. Chętnych do kontynuowania tego wątku zapraszamy na forum internetowe AGH: forum.agh.edu.pl, gdzie z pewnością można będzie temat rozwijać.

Jednak się sprawdza

Czyżby były różne prawdy w sprawach podstawowych?

Nie uważam, by było sensowne dalsze prowadzenie polemiki na temat witraża – wizerunku św. Barbary – i to w stylu – każdy swoje.

Muszę jednak – podkreślam – nie wchodząc w tryb „a moje na wierzchu” wyeksponować istotę mych wypowiedzi, które spotkały się z tak autorytatywnymi reakcjami Pana Profesora.

W końcu, niech to Czytelnik oceni czy witraż, mając na uwadze jego treść kompozycyjną i znaczenie dla Akademii jako portretu Patronki, jest rzeczywiście dobrze ulokowany, czy da się go oglądać, czy aby zrobiono wszystkiego, co się da, by go zmarginalizować. To wszak były moje główne supozycje.

Obrona zaprzeczenia tym, jak się wydaje, oczywistościom – jak widać, jest faktem. Dyskusje co było, a co nie było przedmiotem polemiki z Profesorem S. Gorczycą, nie uważam w ogóle za właściwe i konieczne – właśnie dlatego, że takowa wymiana opinii już miała miejsce jeszcze za życia prof. S. Gorczycy. Można

nawet znaleźć w archiwum BiP-u, że ta sprawa była już przedmiotem rozmów. To przecież właśnie pod wpływem tych rozmów, na przykład, napisałem bezosobowo „zdecydowano o wykonaniu witraża w szkłe” – czym mam nadzieję – dałem wyraz szacunku dla pamięci i świadectwa Panów Profesorów. O swoich jednak informacjach w sprawie – zaświadczyłem – pisząc wyraźnie o świadkach bezpośrednich i pośrednich.

Osobiście wolę poruszać się po gruncie faktów (choćby na przykład w śmiesznej już sprawie kotar w Auli, które jednak jak widać, swą rolę spełniały, i nie było ich ileś tam warstw).

Przekazałem też moje odczucia i wiedzę co do tego, co Stryj przeżywał, i co mi mówił.

Najważniejsza jest jednak z tego ta oczywistość – zepchnięcia tego witraża w niepamięć. Niepamięć nie tyle dzieła, co Patronki. To chyba nie ulega wątpliwości. Co widać i czuć.

Niech Czytelnik sam rozsądzi – nie chcę Mu narzucać jedynie słusznej optyki. Czy mój punkt widzenia jest czystą konfabulacją jak wielokrotnie sugeruje Pan Profesor?

To w takim razie – czyż można być zadowolonym z tej lokalizacji jaka jest, z tej pamięci o idealach założycielskich jaka jest kultywowana, z tej dostępności i sposobu przyjmowania treści? No i ile Akademia traci w interesach marginalizując te sprawy.

I o tym były moje teksty.

Z szacunkiem dla Pana Profesora

✉ Feliks Stalony-Dobrzański

PS. Chciałbym też przypomnieć dla porządku, że profesor S. Gorczyca był moim promotorem pracy magisterskiej, i przez całe życie zawodowe miałem z nim kontakt i na zasadzie wspólnoty przebywania w jednym budynku i na zasadzie Jego roli w środowisku metaloznawców, a także nawet poprzez kontakt osobowy z udziałem mojego Szefa. Pragnę więc Pana profesora uspokoić – z profesorem Gorczycą i to niejednokrotnie na temat witraża rozmawiałem – ale nie wykazywał żadnego zacierzenia w tej sprawie.

Valdi – Ceramika sp. z o.o.

W dniu 23 czerwca 2008 roku na terenie Akademii Górniczo-Hutniczej odbyło się uroczyste podpisanie „Porozumienia o współpracy” z firmą Valdi – Ceramika sp. z o.o.

Akademia Górniczo-Hutnicza oraz Valdi-Ceramika Sp. z o.o. wyraziły wolę nawiązania w przyszłości bezpośredniej współpracy naukowo-badawczej, dydaktycznej oraz edukacyjnej leżącej w sferze zainteresowania stron. Obustronna współpraca będzie zmierzać do stworzenia płaszczyzny umożliwiającej wykorzystanie potencjału naukowo-badawczego i intelektualnego Akademii Górniczo-Hutniczej dla potrzeb Valdi – Ceramika Sp. z o.o.

Celami, do których będą dążyły Strony będzie realizacja prac naukowo-badawczych na potrzeby Valdi – Ceramika sp. z o.o. jako zakładu wprowadzającego innowacyjną, w skali światowej, technologię produkcji płytek ceramicznych opartą na urządzeniach najwyższej klasy światowej w tym segmencie produkcji, najwyższego poziomu nauczania i szkolenia, a także swobodnej i otwartej wymiany poglądów oraz doświadczeń w celu promocji osiągnięć Valdi-Ceramika sp. z o.o. oraz Akademii w kraju i za granicą.

for. ZS

Porozumienie zostało podpisane w Sali konferencyjnej Rektoratu AGH o godzinie 10.00 przez Prezesa Zarządu – Waldemara Dzionka i Dyrektora Zakładu – Grzegorza Majkrzaka oraz ze strony Akademii przez prof. Jerzego Lisa, Prorektora ds. Współpracy i Rozwoju i Tomasza Pyrcia, Dyrektora Centrum Transferu Technologii AGH.

Strony ustaliły następujące kierunki przyszłościowego współdziałania:

- współpraca w celu unowocześnienia procesu dydaktycznego i procesów kształcenia,
- uzgodnienia programów dydaktycznych zajęć odbywanych w Valdi-Ceramika sp. z o.o.,
- uzgodnienia tematów badawczych do realizacji w formie prac dyplomowych, doktorskich i prac naukowo-badawczych,
- wzajemne prezentowanie i propagowanie wspólnych osiągnięć i doświadczeń w kraju i za granicą,
- korzystanie na zasadach wzajemności z posiadanych zbiorów bibliotecznych, oraz na uzgodnionych warunkach z posiadanej aparatury i wyposażenia,
- organizowanie i uczestnictwo w studiach podyplomowych, doktoranckich i szkoleniach specjalistycznych,
- organizowanie i udział we wspólnych konferencjach, szkoleniach i kursach.

Koordynatorzy porozumienia:

- ze strony AGH: dr hab. inż. Piotr Izak, prof. AGH
- ze strony Valdi – Ceramika sp. z o.o.: Grzegorz Majkrzak, Dyrektor Zakładu

✉ Aleksandra Wojdyła

Enion Grupa Tauron S.A.

W dniu 26 maja został podpisany list intencyjny pomiędzy Akademią Górniczo-Hutniczą a Enion Grupa Tauron SA

Przedmiotem listu intencyjnego jest wstępne porozumienie się stron odnośnie możliwości nawiązania wzajemnej współpracy w zakresie obopólnego propagowania informacji o partnerach umowy, umożliwienia swobodnej wymiany poglądów i doświadczeń obu stron oraz ich promocji.

Celem współpracy będzie m.in.:

1. ze strony Enion Grupa Tauron:

- umożliwienie odbywania staży naukowych i praktyk zawodowych studentom AGH zakończonych odpowiednią oceną lub certyfikatem,

- zaproszenie studentów Akademii do udziału w ewentualnych projektach realizowanych przez Enion,
- stworzenie systemu motywacyjnego dla studentów o specjalizacji związanej z działalnością Enion,
- pomoc w modyfikowaniu programu edukacyjnego dla studentów wg zmieniających się potrzeb rynku.

2. ze strony Akademii:

- kształcenie absolwentów o umiejętnościach i specjalizacjach określonych przez Enion,
- ułatwienie pośrednictwa w dotarciu do potencjalnych pracowników,

- propagowanie informacji na temat Enion jako firmy bardzo ważnej dla małopolskiego rynku pracy.

W imieniu Enion Grupa Tauron S.A. porozumienie podpisali: dr Jerzy Hejnar – Prezes Zarządu oraz mgr inż. Stanisław Majtyka – Wiceprezes Zarządu ds. Dystrybucji, w imieniu Akademii Górniczo-Hutniczej – Prorektor ds. Współpracy i Rozwoju prof. dr hab. inż. Jerzy Lis.

Koordynatorzy porozumienia:

- AGH – **Tomasz Pyrc** – Dyrektor Centrum Transferu Technologii AGH
- Enion Grupa Tauron S. A. - **Stanisław Majtyka** – Wiceprezes Zarządu ds. Dystrybucji

Aleksandra Wojdyła

W maju br. do Oddziału Informacji Naukowej Biblioteki Głównej AGH został skierowany list p. Michała Hilchena z prośbą o przesłanie posiadanych informacji o pierwszej absolwentce Akademii Górniczej p. Marcie Suchanek-Kłyszewskiej (pierwszej kobiecie w Polsce z dyplomem inżyniera górnika). Archiwum naszej Uczelni oraz Biblioteka Wydziału Górnictwa i Geoinżynierii nie posiadają żadnych materiałów dotyczących tej osoby. Poszukiwania w zbiorach BG przyniosły niewielkie rezultaty w postaci krótkich wzmianek. Na podstawie otrzymanych od nas

informacji, a przede wszystkim dokumentacji rodzinnej p. Michał Hilchen napisał wspomnienie o p. Marcie Suchanek-Kłyszewskiej, które Redakcja Biuletynu AGH zamieszcza poniżej.

Tekst ten został również zamieszczony w części Stołecznej „Gazety Wyborczej” nr 111.5721 z 13 maja 2008 roku na stronie 9.

✉ Anna Chadaj

Biblioteka Główna – Oddział informacji naukowej

Ciocia Marta

12 lipca 1909–10 kwietnia 2008

Marta Adelajda Dorota Kłyszewska, pierwsza absolwentka wydziału Górniczego, życiorys piękny

Dnia 10 kwietnia br. zakończyła w wieku blisko 99 lat swe długie i nader ofiarne życie moja podwójna Wujenka. Urodziła się 12 lipca 1909 roku w Otyni koto Kotolmyi w dawnym województwie stanisławowskim jako starsze z dwojga dzieci Pawła Suchanka i Wilhelminy Anieli z domu Tietze (brat Rudolf zwany Ralfem był inżynierem hutnikiem). Ukończyła Państwowe Gimnazjum Żeńskie w Krakowie w roku 1927 egzaminem maturalnym, po czym wstąpiła na studia na Wydziale Górniczym Akademii Górniczej. Dyplom magistra inżyniera górnika – jako pierwsza kobieta w Polsce – uzyskała w roku 1936, podejmując pracę w Biurze Mierniczym i Szkód Górniczych kopalni węgla kamiennego „Walenty – Wawel” w Rudzie Śląskiej. W tym czasie poślubiła kolegę ze studiów górniczych Jerzego Kłyszewskiego, starszego brata mej Matki. Na początku wojny przenieśli się wraz z mężem do Warszawy do mieszkania teściów Stanisławy z Walewskich i Antoniego Kłyszewskiego na ul. Szkolną 8. Szybko zaprzyjaźniła się z moją Matką Zofią i resztą rodziny Kłyszewskich.

Podczas wojny, władająca doskonale kilkoma językami, w tym szczególnie biegle niemieckim, francuskim i angielskim została wprowadzona do struktur AK-owskiej konspiracji i stała się cenioną współpracownicą, łączniczką, a także podkomendną najpierw mecenasa Tadeusza Pietscha, a następnie dr. Witolda Lisa-Olszewskiego, w komórce Legalizacji Oddziału I Komendy Głównej Armii Krajowej, używając pseudonimów „Marta” i „Grześ”.

W pracę konspiracyjną zaangażowała się i formalnie złożyła przysięgę AK-owską dopiero w listopadzie 1942 r., po śmierci męża Jerzego, który zatrzymany w ulicznej łapance, został wywieziony do Obozu KL Auschwitz i tam rozstrzelany na podwórku Bloku Śmierci, 27 maja 1942 roku.

Wybuch Powstania Warszawskiego zastał Martę Kłyszewską na Szkolnej, gdzie opiekowała się mieszkaniem parterowym swych przyjaciół Ady i Stanisława Jeute, w którym mieściło się ambulatorium szpitala ewangelickiego i punkt sanitarny. W skrytkach w tym mieszkaniu ukrywała konspiracyjne Visy i granaty, a także formularze dokumentów legalizacyjnych oraz używane do wykupu zatrzymanych złote dolary. Razem z teściową, mającą maszynę do szycia, uszyły z przyniesionej przez powstańców zdobyczej flagi hitlerowskiej i białej poszwy pierzynowej wielką polską flagę, wywieszoną na zdobytym następnego dnia gmachu Prudentialu na placu Napoleona. Czwartego dnia Powstania cudem przeżyła bombardowanie ul. Szkolnej, przysypana gruzem zbombardowanej kamienicy, z której poza Nią ocalili jedynie teściowie Kłyszewscy i dwaj ranni pacjenci punktu sanitarnego! Po Powstaniu po przejściu przez obóz w Pruszkowie, Marta Kłyszewska dostała przydział pracy w pralni sanatorium gruźliczego w Bystrej koło Bielska-Białej.

for: arch. autora

Do Warszawy wróciła w maju 1945 roku do nowego mieszkania teściów, niemal równocześnie z powrotem z niewoli jenieckiej m.in. w Woldenbergu IIC swego szwagra, Wacława Kłyszewskiego, architekta, któremu brat Jerzy proroczo jeszcze przed wojną polecił opiekę nad młodą żoną. Opiekę tę Wacław roztoczył aż po swoją śmierć 22 listopada 2000 r. Ślub Marty i Wacława Kłyszewskich odbył się 12 lutego 1951 roku i ich małżeństwo przetrwało zgodnie blisko pół wieku! W swym przyjaznym, dobrym ludziom i zawsze gościnnym domu, przyjmowali chętnie, ciepło i serdecznie, skromnie, choć zawsze wytwornie, rodzinę i przyjaciół, doborowe grono zaprzyjaźnionych architektów, a także otoczonych atencją i dozoną przyjaźnią konspiracyjnych dowódców – Witolda Lisa-Olszewskiego i Antoniego Sanojcę. Słynne obiady niedzielne u Kłyszewskich były dla starannie dobieranego i stale zmienianego grona biesiadników forum intelektualno-patriotycznych dysput, a dla młodszych świetną szkołą właściwego zachowania i estetyki.

Przetłumaczyła Marta Kłyszewska z francuskiego książkę *Varsovie 44* Jean-Francois Steinera, a z angielskiego książkę słynnego asa AK-owskiego wywiadu i kuriera płk Jana Koziuleckiego (Karskiego) *The Great Powers and Poland*, a także dzieło Johna Bermiana *Waldenberg, the Unsung Hero*.

Niezmiernie zainteresowana problematyką patriotyczną, historią II wojny światowej i sprawami środowiska AK-owskiego zebrała wraz z mężem własną znaczącą kolekcję wielojęzycznej literatury o tej tematyce, po polsku niemal kompletną. Wielka i żarliwa patriotka, do ostatnich chwil żyjąca sprawami Polski i jej miejsca w nowoczesnej, zjednoczonej Europie, była aktywną członkinią Koła Oddziału I Komendy Głównej AK i Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. W dniu 6 kwietnia 2004 r. została awansowana na stopień podporucznika Wojska Polskiego, co przyjęła jako wielki zaszczyt i z czego była prawdziwie dumna.

Młodszemu pokoleniu służyła zawsze chętnie nie tylko swą wielką wiedzą i konspiracyjnym doświadczeniem, wybitnym intelektem i niezmiennym zaangażowaniem, ale i bardzo konkretną pomocą w podziemnej działalności wydawniczej, formułując apele i petycje, przepisując po wielokroć niezbędne teksty, przechowując je w sobie wiadomych skrytkach i kolportując szeroko wydawnictwa drugiego obiegu. Szczególnie ofiarnie wspierała podziemne wydawnictwa przez cały okres stanu wojennego. Najbardziej korzystały z Jej współpracy zespoły „Nowej”, „Kręgu” i „Tygodnika Mazowsze”.

Od czerwca 1946 roku pracowała zawodowo niezwykle twórczo i ofiarnie aż do przejścia na emeryturę w 1975 r. w Instytucie Techniki Budowlanej na stanowisku adiunkta, kierując Biblioteką i Ośrodkiem Informacji Naukowo-Technicznej do roku 1973, skąd przeniosła się na ostatnie lata pracy zawodowej do Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Przemysłu Betonów.

Za pracę zawodową Marta Kłyszewska wyróżniona została Złotym Krzyżem Zasługi i odznaczeniami resortowymi, a Jej działalność konspiracyjna uhonorowana została londyńskim Krzyżem Armii Krajowej oraz w 63 rocznicę Powstania Warszawskiego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Przez całe życie konsekwentnie i wiernie związana była z kościołem ewangelicko-augsburskim, choć żyła w domu i rodzinie par excellence katolickiej. Spoczęła na Starych Powązkach w grobie rodzinnym obok swego męża Wacława Kłyszewskiego.

✉ Michał Hilchen

Bardzo serdecznie proszę o kontakt e-mailowy i/lub telefoniczny (0-22) 751-19-15 lub (0-501) 350-173, z góry pięknie dziękuję MH

Pedagog z artystyczną duszą

Józef Szerłomski, dr nauk humanistycznych, pedagog, pracownik dydaktyczny z 29-letnim stażem pracy, początkowo w Instytucie Nauk Społecznych, następnie na Wydziale Nauk Społecznych Stosowanych AGH, w Zakładzie Pedagogiki. Współredaktor „Biuletynu Informacyjnego Pracowników AGH” oraz „Technologii kształcenia w uczelniach wyższych”.

Pierwsze spotkanie: październik 2002 roku, jedna z sal Wydziału Nauk Społecznych, zajęcia z „Metodyki pracy umysłowej”. Miły starszy pan stara się wytłumaczyć nam – świeżo upieczonym studentom – na czym polega studiowanie i jak nie zmarnować pięciu najlepszych lat w naszym życiu. To dzięki jego wskazówkom obca dotychczas dla nas rzeczywistość uczelniana stała się bardziej przyjazna, a my sami lepiej przygotowani do kolejnej życiowej roli – roli studenta.

Spotkanie po latach: to samo miejsce, ale już przy filiżance czarnej kawy. Rozmawiamy, tym razem już nie „zza katedry”, o przeszłości, o trudach pracy dydaktycznej. O tym, jak życie zaskakuje nas każdego dnia.

Doktor Józef Szerłomski pochodzi z Rajczy. W roku 1958 wyjechał do Raciborza, by kontynuować swoją edukację w 2-letnim studium pedagogicznym, na kierunku: śpiew oraz gra na skrzypcach. W jego przypadku edukacja artystyczna nie ograniczała się jedynie do pracy nauczyciela śpiewu. Doktor Szerłomski był w tym czasie laureatem wielu konkursów recytatorskich. Po ukończeniu studium pedagogicznego powrócił do Łodygowic i podjął pracę nauczyciela śpiewu i matematyki w szkole.

Na początku lat 60-tych wyjechał do Krakowa. Tu jako młody nauczyciel musiał zmierzyć się z wielkomięską rzeczywistością: problemy ze znalezieniem

pracy oraz mieszkania. Ówczesny Kraków opisuje jako „miasto zamknięte dla obcych”. Ale i w tym czasie mógł liczyć na pomoc przychylnych mu ludzi. Rozpoczął pracę w szkole w Łazanach. Prowadził chór i lekcje śpiewu. Założył także zespół instrumentalny. Wówczas za mieszkanie służyła mu klasa szkolna, w której na co dzień prowadził zajęcia z uczniami. Do codziennych rytuałów przed rozpoczęciem zajęć zaliczał wynoszenie z klasy leżanki, na której spał. Po różnych perypetiach związanych z poszukiwaniem mieszkania zamieszkał u miejscowego szewca Małaczyka, w domu bez okien, drzwi i elektryczności. Mimo, że czuł się mocno związany ze społecznością w Łazanach, z powodu trudnej sytuacji materialnej musiał odejść.

Pracował w Wieliczce, później w Skawinie. W miejscowościach tych zakładał klasy specjalne, w których uczyły się dzieci niepełnosprawne. Jako pedagog pracował także w internacie przy rondzie Matecznego w Krakowie oraz w Instytucie Pediatrii w Prokocimiu. Niebawem awansował i rozpoczął pracę w kuratorium na stanowisku wizytatora-metodyka. W ramach zawodowych obowiązków

wizytował klasy specjalne w podkrakowskich miejscowościach.

Pod koniec lat 60-tych podjął studia wieczorowe w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie. Po ukończeniu z wyróżnieniem studiów rozpoczął pracę na AGH na stanowisku nauczyciela-dydaktyka. Od roku 1975 pracował w Zakładzie Pedagogiki. Początkowo praca akademicka dr Szerłomskiego skupiała się na zagadnieniach psychologii, następnie na pracy samodzielnej studenta.

Podsumowując swoją pracę dydaktyczną na AGH odpowiada żartobliwie, że w sumie to 29 lat pracy, podpisanie 6 tys. indeksów, ok. 100 prac naukowych. Ale to tylko liczby. Bowiem dla dr. Szerłomskiego zawsze najważniejszy jest człowiek.

A jak zamierza spędzać wolny czas na zasłużonej emeryturze?

Po zakończeniu pracy dydaktycznej dr Szerłomski wciąż rozwija swoje artystyczne pasje. Nadal śpiewa w Chórze Camerata. Od zarządu Chóru otrzymał „Oskara” za 45 lat śpiewania w chórach. Jego pracę artystyczną doceniło także Towarzystwo Orkiestr i Chórów w Krakowie, przynajmniej Srebrną Odznakę.

✉ Monika Wądryk

Uroczyste pożegnanie dr. J. Szerłomskiego

Uprawomocnienie e-learningu na AGH

Pierwsi wykładowcy korzystający z e-learningu pojawili się w AGH już lata temu. Długo jednak ich wysiłki nie miały (nie licząc przepisów ogólnych) prawnego umocowania. To się jednak właśnie zmieniło.

Najpierw, 31 października 2007, ukazało się rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie warunków, które muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (Dz.U. Nr 208, poz. 1056, z późn. zm.). Niedawno, 10 czerwca 2008, Rektor AGH odwołując się do ww. aktu prawnego wydał zarządzenie w sprawie zajęć dydaktycznych prowadzonych w formie e-learningowej w AGH dla studentów i doktorantów.

Za najważniejsze z praktycznego punktu widzenia można uznać następujące punkty zarządzenia:

- każdy pracownik sam decyduje, czy będzie prowadził zajęcia tego typu;
- wyjątkiem są wydziały, na których występuje problem nadgodzin – ich Dziekani mają obowiązek wprowadzenia tej formy kształcenia;
- jako pierwsze e-learningiem powinny być objęte przedmioty ogólne;
- przez 3 lata, począwszy od roku akademickiego 2008/09, w środowisku on-line może odbywać się maksymalnie 20% zajęć;

- co roku Senat AGH będzie ustalał przelicznik dla godzin prowadzonych e-learningowo;
- Centrum e-Learningu jest jednostką odpowiedzialną za wdrażania tej formy nauczania w AGH, a podstawowym narzędziem umożliwiającym realizację zajęć jest Uczelniana Platforma e-Learningowa.

Jak widać, pomijając wyjątkowe okoliczności, na nikogo nie zostaje nałożony obowiązek zmiany swoich dydaktycznych zwyczajów. Tym niemniej wymienione dokumenty stanowią ważny krok dla rozwoju e-learningu w AGH. Ta forma nauczania przestaje być li tylko propozycją pojedynczych zainteresowanych nią wykładowców. Zyskuje mocne instytucjonalne fundamenty. Pracownik decydujący się na jej wykorzystanie będzie miał teraz jasno określone zasady mówiące, ile czasu może nauczać w środowisku on-line, na jakich zasadach i jak zostanie za to wynagrodzony. Powinno to stanowić motywację dla osób, które dotychczas zniechęcane były do e-learningu przez przeszkody organizacyjne.

Można powiedzieć, że po 10 czerwca 2008 nie AGH ma już odwrotu od e-learningu.

✉ Jan Marković

Balet w nocy

Podczas tegorocznej „Nocy teatrów” można było obejrzeć koncert Baletu Form Nowoczesnych działającego przy Akademii Górniczo-Hutniczej.

Balet wystąpił 13 czerwca na Rynku Głównym dwie godziny przed północą. Kilkanaście tancerek zaprezentowało się w pełnej gali. Na ponad godzinny koncert złożyło się dziesięć choreografii. Dziewięć pochodzi z różnych okresów niespełna 40-letniej drogi artystycznej Jerzego Marii Birczyńskiego. Dziesiątkę przedstawionych choreografii zamknęła taneczna kompozycja Davida Earle do muzyki Antonio Vivaldiego. Balet zaprezentował choreografie: *Tren pamięci ofiar Hiroszimy* Krzysztofa Pendereckiego oraz *Song II* Henryka Mikołaja Góreckiego, fugę – J.S. Bacha oraz Astora Piazzolli. Nie zabrakło również muzyki Chopina, jazzu i bluesa.

Dla koneserów muzycznych koncert okazał czystą przyjemnością, zwłaszcza, że choreografie Birczyńskiego budowane są konsekwentnie i logicznie – nuta po nucie. Sam choreograf przyznaje, że swoje dzieła tworzy przy zachowaniu szacunku dla muzyki, wykorzystując taniec jako samodzielne medium.

Wśród tanecznych prezentacji „Nocy Teatrów”, Balet Form Nowoczesnych był zjawiskiem wyjątkowym. Nie wpisuje się bowiem w krakowski nurt tańca off, dzięki estetyce choreografii Birczyńskiego, której nie sposób określić inaczej jako wysoką.

Birczyński ambitnie planuje przyszłość swojego zespołu. W przyszłym roku Balet czekać obchody 40-lecia i bardzo możliwe, że koncerty z orkiestrą symfoniczną. W okresie wakacji Jerzy Birczyński chce skoncentrować się na szkoleniu swoich tancerzy. Cały czas jednak boryka się brakiem stałego miejsca prób.

✉ Anna Kosiorowska
teatrologia UJ

Pierwsze Urodziny SKN Blabel

Im więcej znasz języków, tym większym jesteś człowiekiem

Na pytanie „być albo nie być w UE” odpowiedzieliśmy już czerwcem 2003 roku. Do faktu, że Polska jest członkiem Unii, a my korzystamy z wynikających stąd praw i przywilejów, przywykliśmy tak bardzo, że stan sprzed akcesji kojarzymy z prehistorią, a jednak pytanie „**jak być i kim być w Unii?**” pozostaje otwarte. Dotyczy ono

concordia”, harmonii w różnorodności. Jeśli bowiem, cytując słowa profesora Jerzego Lisa, Prorektora ds Współpracy i Rozwoju „w strategii AGH do priorytetów należy zabieganie o utrzymanie wysokiej pozycji i dalszy rozwój Uczelni w kierunku (...) obecnego w systemie światowym i europejskim silnego uniwersytetu

foto: Mikołaj Frodyma

zresztą wszystkich nacji europejskich: tych, które były prekursorami utworzenia ponadnarodowej wspólnoty i tych, które dopiero pretendują do członkostwa. Odpowiedzią na to pytanie jest dewiza „**In varietate concordia**”, ale jak realizować ją w praktyce w realiach uniwersytetu technicznego? Zostaje nam twórcze poszukiwanie – indywidualne lub zbiorowe, proces, którego nie da się ani dokładnie zaprogramować ani ująć w formę przepisów. Studenckie Koło Naukowe Blabel powstało głównie po to, by wraz z partnerami w AGH i poza nią aktywnie uczestniczyć w tym pasjonującym dziele.

AGH, uczelnia niezwykle doświadczona i aktywna na forach zagranicznych, posiada sztab pracowników wyspecjalizowanych w zakresie współpracy międzynarodowej: nowoczesny i skuteczny Pion Współpracy i Rozwoju. Uczelniane struktury ESN, IAESTE i BEST odgrywają ważną rolę w procesie integracji studentów naszej uczelni z młodą społecznością Europy i Świata. Blabel także aktywnie wspiera i propaguje wszelkie inicjatywy na rzecz umacniania międzynarodowego wymiaru Uczelni, wzbogacając je o własny, autorski wkład. Za klucz do zdefiniowania tożsamości narodowej oraz stosunku do innych nacji przyjęliśmy języki i w tej dziedzinie poszukujemy „in varietate

technicznego”, musimy pamiętać, że jednym z podstawowych warunków dobrej pozycji międzynarodowej jest dobra komunikacja językowa.

Za kształcenie językowe w AGH odpowiada Studium Języków Obcych i trzeba rzec, że z roku na rok zadanie to staje się coraz trudniejsze w związku ze wzrostem ogólnej liczby studentów i wymagań dotyczących kompetencji językowych absolwentów. O wyzwaniach, jakim SJO z sukcesem stawia czoła,

można mówić długo. Główny wysiłek jednostki polega na zapewnieniu warunków do działania stabilnego i efektywnego systemu kształcenia standardowego, aczkolwiek Studium zaspokaja także zindywidualizowane potrzeby odbiorców poprzez kursy specjalistyczne, naukę na płaszczyźnie e-learnigowej czy pionierski kurs języka angielskiego dla studentów niedosłyszących.

Dla SKN Blabel pozostaje szeroki obszar działań informacyjnych, promocyjnych i badawczych, które związane są ze specyfiką kształcenia językowego uniwersytetu technicznego, a wykraczają poza ramy działalności strictly dydaktycznej. Można by rzec, że interesuje nas cały sektor działań dyskrecjonalnych, których nie da się włączyć w siatkę plac, standardów, programów, harmonogramów, punktów ETCS, a przecież są tym, czym dla potraw – przyprawa.

29 maja uroczystie świętowaliśmy pierwszą rocznicę działalności naszego koła. Była to okazja do podsumowania rocznego dorobku, obejmującego: udział w Sesji Kół Naukowych Pionu Górniczego w AGH oraz w Międzynarodowym Seminarium Studenckich Kół Naukowych w Olsztynie (nagroda i wyróżnienie), 5 otwartych dla publiczności imprez kulturalno-naukowych zorganizowanych samodzielnie, szereg imprez, w których Blabel występował w charakterze współorganizatora lub uczestnika programu (między innymi II Międzynarodowe Kolędowanie, Welcome Event, International Day), dwa przedstawienia teatralne, dwa obozy naukowe (ten drugi z udziałem wspaniałej grupy studentów z KN Inżynierii Środowiska), a także, last not least, bal kostiumowy na zamku w Książu Wielkim. Pośród osiągnięć koła nie sposób pominąć strony internetowej (aktualna liczba odwiedzin wynosi ponad 112000!), która

foto: Mikołaj Frodyma

odzwierciedla szczególnie klimat naszych spotkań. Trzeba tu dodać, że w kategorii kół naukowych AGH Blabel zajmuje wyjątkowe miejsce: nie mamy bazy naukowej, „własnych” studentów, czy wsparcia materialnego ze strony wydziału, mamy za to szeroki wachlarz zainteresowań i formułę otwartą i przyjazną dla całej społeczności Uczelni.

Najważniejszym akcentem uroczystości urodzinowej było wystąpienie pana profesora Antoniego Kalukiewicza, Przewodniczącego Komisji Senackiej ds. Kształcenia. Nawiązując do motta spotkania (zdania, które widnieje w tytule niniejszego artykułu, a pochodzi z tekstu

Komisji Europejskiej poświęconego promowaniu wielojęzyczności w UE) pan profesor mówił o wielkim znaczeniu języka hiszpańskiego, francuskiego, rosyjskiego, a przede wszystkim niemieckiego w relacjach z partnerami naukowymi i przemysłowymi AGH oraz o możliwościach, jakimi dysponuje Uczelnia dla promowania tych języków. Kolejnym uroczystym momentem było wykonanie hymnu UE w języku niemieckim. Potem był wspaniały tort urodzinowy i zwiedzanie wystawy fotografii, rysunków i plakatów dokumentujących naszą działalność. Artystyczna część uroczystości obejmowała jednoaktówkę

Cervantesa w ojczystym języku autora, międzynarodowy cocktail piosenek, dwa narodowe dania hiszpańskie oraz koncert zespołu ADHD, który specjalnie dla Blabela zaśpiewał tego wieczoru po węgiersku!

Przed nami wakacje i nowy rok akademicki. Cztery filary SKN Blabel (Aneczka, Sonia, Jaśko i Łukasz) spędzą ten rok w zagranicznych uczelniach: w Szwecji, Francji i Niemczech jako studenci Erasmusa. Kilkoro innych członków i sympatyków koła także rozjeżdża się Europie. Nie mamy wątpliwości, że będą wspaniałymi ambasadorami Blabela i Uczelni.

Kończąc niniejszy artykuł pragniemy przede wszystkim zapewnić o gotowości SKN Blabel do współpracy we wszelkich inicjatywach mających na celu promowanie aktywności językowej oraz rozszerzanie i zacieśnianie kontaktów Naszej Uczelni z partnerami zagranicznymi.

Chcemy także złożyć serdeczne podziękowania na ręce osób, które swą życzliwą postawą i autorytetem wspierają SKN Blabel, oceniając pozytywnie kierunki jego działań (imiennie podziękowania zamieszczono na stronie www.blabel.agh.edu.pl/; Kronika: Pierwsze Urodziny Blabela). Szczególne wyrazy wdzięczności kierujemy pod adresem Władz Wydziału Odlewnictwa.

☞ **Anna Cisowska**
Magdalena Pabisiak

Finały lig międzywydziałowych

Dobiegły końca ligi międzywydziałowe w futsalu oraz siatkówce mężczyzn. W tej pierwszej spore emocja towarzyszyły już półfinałom rozgrywek. Do wylonienia zwycięzcy w spotkaniu IMiRu z GGiŚ potrzebna było aż rzutów karnych. Większy spokój zachowali „mechanicy”, którzy pokonali rywala 5:4. Ich przeciwnikiem w finale okazał się Wydział Odlewnictwa, który bezproblemowo wygrał z EAlIE 5:1 (znakomitą skutecznością popisał się w tym spotkaniu **Bartłomiej Kijowski**, który aż 4 razy trafił do bramki rywala).

W meczu o „złoto” szczęście dalej był przy piłkarzach z Wydziału Mechanicznego. Po bezbramkowej pierwszej połowie, wydawało się, że ponownie o wyniku mogą zadecydować rzuty karne. Kibice doczekali się jednak bramek i ostatecznie IMiR pokonał Odlewników 2:1. Brązowy medal przypadł EAlIE.

Niemalą niespodzianką zakończyła się natomiast tegoroczna Liga Międzywydziałowa AGH w siatkówce mężczyzn. W finale, który odbył się drugiego czerwca na hali SWFiS AGH. Zwyciężyła reprezentacja Wydziału EAlIE pokonując obrońców tytułu reprezentację Wydziału IMiIP.

Pierwszy set zakończył się pomyślnie dla Metalurgów, którzy niesamowitym finiszem odrobili straty z początku spotkania. Śmiało można stwierdzić, że szalę zwycięstwa przechyliła fenomenalna zagrywka **Jeremiego Rybaka**. Elektrycy nie dali jednak za wygraną i od początku drugiego seta zacięcie walczyli idąc „teb w teb” z przeciwnikami. Na półmetku drugiej partii na zagrywce pojawił się kapitan drużyny EAlIE **Jan Dobrowolski** i głównie dzięki jego wysokiej skuteczności Elektrycy zdołali wyrównać wynik meczu na 1:1.

Problemy z przyjęciem w drużynie IMiIPu oraz poprawnie funkcjonujący blok elektryczny sprawił, iż trzeci set również zakończył się zwycięstwem ekipy „samogłosek”. Losy spotkania mogły się odwrócić w ostatnim, czwartym secie, kiedy kilkakrotnie zatrzymane zostały atomowe ataki nieomylnego wcześniej **Pawła Cula**. Okazało się to jednak niewystarczające by tego dnia pokonać dobrze dysponowanych Elektryków. Całe spotkanie zakończyło się wynikiem 3:1.

Trzecie miejsce zajęła reprezentacja Wydziału IMiRu, poza podium znaleźli się Pracownicy AGH.

☞ **Skład IMiIP:** Arkuszewski M., Haczek S., Karabin B., Kucharski C., Młynarczyk M., Osiński D.(K), Rybak J., Szopa K., Wawryszyn J.

☞ **Skład EAlIE:** Cul P., Dobiecki K., Dobrowolski J.(K), Kulak P.(L), Leskiewicz A., Mrozek M., Mrozek W., Niesler R., Pieczka B., Stopa T., Wyszowski P.

☞ **Jarosław Brzeziński**
Dominik Osiński

Kolarze górscy na najwyższym podium!

Mała, przygraniczna miejscowość Przesieka, gościła uczestników XXV Mistrzostw Polski Szkół Wyższych w kolarstwie górskim. Na starcie stanęło ponad 200 mężczyzn i 60 kobiet, a sporym sukcesem zakończył się udział AZS Akademii Górniczo-Hutniczej, bowiem nasza drużyna **po raz pierwszy w historii wywalczyła tytuł Drużynowego Mistrza Polski!**

Niezwykle trudna trasa w górzystym terenie, została podzielona na 4 rundy, a w każdej było do przejechania 7,5 km. Rywalizację utrudniały dość spore ilości błota, które zalegały po obfitych opadach deszczu. W takich warunkach przyszło jednak rywalizować wszystkim sportowcom, na tle których AGH zaprezentował się bardzo udanie.

Od startu, z przodu stawki trzymał się **Roman Pietruszka (Odlewnictwo)**, który przez cały wyścig jechał na miejscach 8-12, by ostatecznie ukończyć rywalizację na 9 pozycji. Inną technikę przyjął **Michał Jemiolo (IMiLP)**, który po pierwszym okrążeniu plasował się w czwartej dziesiątce, lecz co rundę sukcesywnie przesuwał się w stronę „czołówki”, by ostatecznie zająć 24 lokatę. Bardzo dobrze zaprezentował się również student pierwszego roku, **Artur Miazga (NiG)**, który wyścig ukończył zaraz za Michałem, na 25 miejscu. Dwa „oczka” niżej uplasował się **Dawid Miś (IMiC)**.

Oczywiście nie odbyło się bez defektów, upadków i kryzysów, co często towarzyszy kolarzom górskim. Można tu przytoczyć przypadek jadącego na bardzo dobrej 17 pozycji **Pawła Międzobrodzkiego (GiG)**, który w trakcie

wyścigu aż dwukrotnie zerwał łańcuch, co wykluczyło go z walki o czołowe lokaty.

Trzech najlepszych zawodników z każdej uczelni, liczonych było do klasyfikacji drużynowej. Nasza drużyna w składzie **Roman Pietruszka, Michał Jemiolo** oraz **Artur Miazga** stanęła na najwyższym podium pokonując Politechnikę Wrocławską (srebro) i Politechnikę Śląską (brąz)! Sukces zasmakował podwójnie, gdyż nasi reprezentanci zwyciężyli w kategorii generalnej oraz w kategorii politechnik. Opiekunem zwycięskiej drużyny był pan **Andrzej Sroga**, który od wielu lat towarzyszy naszej drużynie w wyjazdach na akademickie imprezy sportowe.

Wyniki indywidualne wyścigu:

1. **Kryspin Pyrgies** (Wszechnica Świętokrzyska)
2. **Adrian Brzózka** (Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej)
3. **Piotr Sulek** (Politechnika Opolska)
9. Roman Pietruszka (AGH)
24. Michał Jemiolo (AGH)
25. Artur Miazga (AGH)
27. Dawid Miś (AGH)
58. Paweł Międzobrodzki (AGH)
68. Jan Szczepański (AGH)
112. Dawid Kapinos (AGH)
120. Krzysztof Piotrowski (AGH)

☞ **Jarosław Brzeziński, Roman Pietruszka**

AZS AGH Kraków, górny rząd od lewej pan Andrzej Sroga i Michał Jemiolo, środkowy od lewej Dawid Kapinos, Krzysztof Piotrowski, Dawid Miś, Artur Miazga, Jan Szczepański, na dole Roman Pietruszka

fotografie Grzegorz Jemiolo

Michał Jemiolo na trasie

Roman Pietruszka na trasie

Siatkarki Zarządzania – puchar jest nasz!

Właściwie nikt nie pamięta jak to wszystko się zaczęło... Na początku roku akademickiego 2006/2007 padł pomysł by rozegrać międzywydziałową ligę siatkówki kobiet. Początkowo był problem ze skompletowaniem składów na poszczególnych wydziałach, niemniej w końcowym rozrachunku powstały „wydziałówki” z Zarządzania, GGiŚ, Matematyki Stosowane, EAiE oraz IMiCu.

W pierwszym sezonie zdecydowaną dominacją w lidze zaznaczyły się siatkarki Wydziału Zarządzania. Z meczu na mecz deklasowały rywalki, by w finale pokonać Wydział Matematyki Stosowanej 3:0. Na laurach nie można było jednak osiąść – minęły wakacje, zakończył się remont hali i ponownie ruszyły treningi. Cel był jasny – obronić tytuł mistrzowski.

Już na inaugurację sezonu 2007/2008 poprzeczka została bardzo wysoko postawiona. Los chciał by rewanż za

wygrany finał odbył się jak najszybciej i tak się też stało. Studentki z Matematyki Stosowanej wyszły na parkiet mocno zdeterminowane, a skutek tego był taki, że prowadziły po pierwszym secie. Zarządzanie wzięło się w porę w garść, odrobiło straty i po tie-breaku wygrało 2:1.

Drugie spotkanie z Wydziałem Ceramiki to dla Zarządzania czysta formalność (siatkarskie „szybkie 2:0”). Kolejne mecze dały już nieco więcej emocji. Do wyłonienia zwycięzcy w rywalizacji z EAiE oraz GGiOŚ potrzeba było trzeciego seta. W obu ze zwycięską tarczą wychodziły „menedżerki” i tym sposobem dostały się do finału ligi. Tam też rywalem był dobrze znany IMiC.

Finałowa rozgrywka odbyła się 29 maja na hali SWFiS AGH. Pierwsze dwa sety (grano do 3 wygranych) po wyrównanej walce wygrał Wydział Zarządzania. W kolejnym dał znać o sobie talent zawodniczki z Ceramiki – **Agaty Giszter** (brązowej medalistki Mistrzostw

Polski Szkół Wyższych w typie politechnik) – które heroiczne ataki trafiały w odpowiednie miejsca na boisku. Dzięki niej zawodniczki z IMiCu znacząco wygrały partię, a wśród nielicznych kibiców z Ceramiki odżyły nadzieje, że można jeszcze w tym meczu powalczyć.

Ostatnie słowo należało jednak do Zarządzania i to właśnie ten wydział niesiony dopingiem swoich kibiców, wznosił się na wyżyny umiejętności, wygrał 4 seta i całe spotkanie 3:1. „Puchar jest nasz i na kolejny rok pozostanie z nami. Obiecujemy, że nie spoczniemy na laurach. Mamy nowe marzenie – chcemy kolejny raz obronić trofeum, by pozostał na naszym Wydziale Zarządzania, już na stałe.” – mówi Aneta Grochal kapitan zespołu z Zarządzania.

Zwycięski zespół grał w składzie:

Paulina Pomorska, Karolina Dojliko, Aleksandra Stybel, Teresa Pawlak, Ewelina Sikora, Beata Skowronek, Magdalena Bukowska, Aneta Grochal, Agnieszka Kaim, Katarzyna Fraś, Justyna Klamka, Monika Maciejko.

☞ **Jarosław Brzeziński**
Aneta Grochal

Dominacja chwilowo przerwana...

Jeszcze kilka miesięcy temu nikt nie przypuszczał, iż może to się zdarzyć. Dominacja Akademii Górniczo-Hutniczej w Małopolskiej Lidze Akademickiej nigdy nie podlegała dyskusji. Przez ostatnie 16 lat na słynne oskarżenie powiedzenie „And the winner is...” zawsze odpowiadało AGH. Wszystko ma jednak swój początek, tak jak i koniec. W zakończonych rozgrywkach triumf w klasyfikacji generalnej, odniosła najstarsza uczelnia w Polsce - Uniwersytet Jagielloński.

Małopolska Liga Akademicka to największe przedsięwzięcie sportu akademickiego w Małopolsce. Organizator AZS Kraków umożliwia aktualnie rywalizację studentom-sportowcom w 26 dyscyplinach, a w bieżącym roku akademickim udział wzięło 10 uczelni z Krakowa, dwie z Nowego Sącza (PWSZ, WSB) oraz jedna z Tarnowa (PWSZ).

W środę 4 czerwca w klubie Kamienna Jazz Club odbyło się oficjalne zakończenie sezonu 2007/2008. Podczas uroczystej gali podsumowano wszystkie wyniki sportowe oraz wręczono pamiątkowe puchary dla zwycięzców poszczególnych konkurencji

oraz trzech najlepszych drużyn w klasyfikacji generalnej. Na najwyższym podium znalazł się wspomniany wcześniej Uniwersytet Jagielloński, tuż za uplasowała się AGH, a brąz przypadł Politechnice Krakowskiej.

Po części oficjalnej przyszedł czas na zabawę i wspomnienia. Akademicki rok

sportowy z pewnością można uznać już za zakończony. Nie obyło się bez niespodzianek, sukcesów, porażek, ale przecież na tym polega piękno sportu. Przed studentami jeszcze tylko sesja i będzie można wybrać się na zasłużony, wakacyjny wypoczynek. Przerwa nastąpi do października, kiedy to rozpoczną się nowe zmagania w jubileuszowym roku 100-lecia AZSu w Polsce.

☞ **Jarosław Brzeziński**

Punktacja Małopolskiej Ligi Akademickiej

sezon 2007/2008

1. KU AZS Uniwersytet Jagielloński - 243 pkt.
2. KU AZS Akademia Górniczo-Hutnicza – 233
3. KU AZS Politechniki Krakowskiej – 231
4. KU AZS Uniwersytet Ekonomiczny Kraków – 224
5. KU AZS Akademia Pedagogiczna – 170
6. KU AZS Uniwersytet Rolniczy – 145
7. KU AZS Akademia Wychowania Fizycznego – 108
8. KU AZS Krakowska Szkoła Wyższa – 101
9. KU AZS Collegium Medicum UJ – 92
10. KU AZS Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa Nowy Sącz – 50
11. KU AZS Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa Tarnów – 37
12. KU AZS Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości – 35
13. KU AZS Wyższa Szkoła Biznesu - NLU Nowy Sącz – 9

Wycieczka na Litwę

Po raz pierwszy Emeryci i Renciści Akademii Górniczo-Hutniczej wyjechali na wycieczkę za granicę – na Litwę.

Wycieczka odbyła się w dniach od 9.06 do 14.06.2008 r., a zorganizowana została przez Dział Socjalno-Bytowy AGH w wycieczce uczestniczyło 49 osób. Uczestnicy zwiedzili Wilno, Troki, Kowno.

Program wycieczki był bardzo bogaty, obejmował znane miejsca związane z historią Litwy przeplatającą się z historią Polski – Uniwersytet Wileński, Ostrą Bramę, Cmentarz na Rosie, wspaniałe kościoły i historyczne miejsca pobytu naszych znanych i słynnych Rodaków.

Miejscem naszego zakwaterowania i wyżywienia była miejscowość Turgiele, około 30 km od Wilna, były to kwatery prywatne prowadzone przez miejscowych Polaków.

Dużym przeżyciem dla uczestników wycieczki był występ słowno-muzyczny w wykonaniu zespołu „Turgielanki”, którego członkami są dzieci, młodzież oraz rodzice miejscowej Polonii.

Uczestnicy wycieczki składają Władzom Uczelni podziękowanie za zorganizowanie i dofinansowanie bardzo pięknej wycieczki.

✉ Zbigniew Mączyński

fotografie arch. autora

Jubileusz

Pięćdziesiąt lat?

Cóż za wyjątkowa chwila!

Złoty Jubileusz?

Patrzcie jak on się do nas przymila?!

O co mu na dobre chodzi?

Czy on właśnie nas dotyczy?

My czujemy się wciąż jeszcze młodzi!

Nasz czas przecież ciągle się liczy!

Niepostrzeżenie czas minął

Piękna chwilo sprzed pół wieku

Przywróć serc tamtejsze drżenie

Daj nam radość wspomnienia

Przywołaj tkliwe wzruszenia!

Powróć chwilo sprzed pół wieku

I pozostań z nami

Jakże błogo być znów razem

A z tamtymi wspomnieniami.

Jak więc było?

Nasze studia.

Feliks Wojda

50 rocznica ukończenia Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego

Studia rozpoczynało w 1953 r. 206 osób, ukończyło w 1958 r. 144 osoby. Z tego rocznika było (jest) 7 profesorów wyższych uczelni, 12 dyrektorów zjednoczeń i dużych przedsiębiorstw państwowych. Do dzisiaj żyje 111 osób. Spotykamy się często na zjazdach koleżeńskich. Ten jest już 23.

Bronisław Książek

fot. ZS

Latający Niepełnosprawni

Nie słyszą, nie widzą, nie chodzą, ale latać i skakać to umieją. Jeszcze parę takich wysoków, a będzie trzeba przestać mówić o nich „osoby niepełnosprawne”.

Już po raz drugi pasjonaci podniebnej adrenaliny przybyli 6 czerwca 2008 roku na lotnisko w Pobiedniku Wielkim, należącym do Krakowskiego Aeroklubu, na Integracyjny Piknik Studencki. Podniebny lot to oderwanie się od ziemskiej rzeczywistości i porzucenie jakichkolwiek ograniczeń, które wręcz znikają w konfrontacji z silną i niepohamowaną wolą osoby decydującej się na tandemowy skok spadochronowy.

Tandemowy skok spadochronowy polega na tym, że osoba skacząca amatorsko zostaje przyczepiona do uprzęży osoby skaczącej zawodowo. System podwójnej, łączonej uprzęży stosuje się przede wszystkim do szkolenia nowych spadochroniarzy, a także przy lotach ludzi w ogóle niezwiązanych z lotnictwem. Spadochron także ma inny, niż zwykle kształt. Współczesne spadochrony wzorowane są na paralotniach, ale mają mniejszą długość i są niewiele szersze. Do skoków tandemowych używa się podobnych modeli spadochronów, co do normalnych skoków, tylko o większej powierzchni czasy. Niezbędnym narzędziem umożliwiającym prawidłowy przebieg skoków jest samolot, z którego wyskakują skoczkowie.

Przejdźmy, zatem do akcji przygotowawczej niezbędnej do prawidłowego przebiegu skoków tandemowych. Na początku każdy amator skoków musiał przejść krótkie szkolenie, a następnie ubrać specjalny kombinezon, nakrycie na głowę i gogle. Potem odpowiednio przygotowana ekipa pomogła osobom niepełnosprawnym wejść na pokład samolotu An-2, udostępnionego przez Krakowski Aeroklub, po czym rozpoczęło się wznoszenie na wysokość ok. 2500 m. Wznoszenie się aeroplanu oraz

opadanie spadochroniarzy w dół trwało ok. 40 min. Z każdą osobą niepełnosprawną, poza tandempilotem, skakał kamerzysta, który filmował cały lot od momentu wyskoku z samolotu do lądowania. Do tego w skład zespołu skoczków wchodził skoczkowie wyrzucający, a z osobami niesłyszącymi w samolocie leciał tłumacz języka migowego. W trosce o bezpieczeństwo uczestników podczas całej imprezy w dyspozycji była karetka z lekarzem i ratownikiem medycznym.

W tandemie z osobą pełnosprawną, obie osoby biegną i wyhamowują nogami. Jednak osoba niepełnosprawna na wózku, nie może na coś takiego sobie pozwolić. I tak na przykład przed lądowaniem instruktor daje znak klepieniem po ramieniu, żeby osoby uniosła rękami swoje nogi, gdyż nastąpi lądowanie na siedząco. Dla zapewnienia bezpieczeństwa, przy każdym lądowaniu asystowali Żołnierze Wojska Polskiego. Gdy ci wreszcie szczęśliwie „dotknęli” Ziemi, z trudem mogli opisać swoją radość i euforię.

W sumie odbyły się 4 tury skoków, wzięło w nich udział 12 osób niepełnosprawnych: osoby mające problemy w poruszaniu się, w tym na wózkach, niedosłyszące oraz niewidome – 4 studentów AGH, 2 z UEK, po 1 z PK i UJ oraz 4 niepełnosprawnych mieszkańców Krakowa. Na Ziemi wszyscy uczestnicy imprezy mocno kibicowali ryzykantom „bujającym w obłokach”. Celem takich przedsięwzięć jest nie tylko rozrywka sama w sobie oraz chęć przeżycia adrenaliny, lecz także pokazanie społeczeństwu, iż nie jest rzeczą nadzwyczajną to, że niepełnosprawny umie zrobić sobie herbatę, lecz to, że potrafi dokonać czegoś, na co nieczęsto decydują się osoby sprawne. Dla człowieka niepełnosprawnego może to być niekiedy nawet obraźliwe, gdy podziwiany jest za wykonywanie przeciętnych codziennych czynności, takich jak np. przygotowanie sobie obiadu.

Skoki spadochronowe, choć najważniejszą, nie były jedyną atrakcją tegorocznego Integracyjnego Pikniku Studenckiego. Zgłodniałe żołądki, zwabione aromatem mięsnych zakąsek, mogły się nasycić przy rozstawionym grillu, oddając się śpiewom w takt gitary członków Orkiestry Reprezentacyjnej AGH. Nie zabrakło także konkursów z nagrodami, co zapewniło dobrą zabawę widzom i uczestnikom pikniku – ponad 70 osób.

Z całego serca pragniemy wyrazić wdzięczność Wszystkim, którzy przyczynili się do tak wspaniałego przedsięwzięcia. Szczególne podziękowania dla Wojskowego Klubu Sportowego „Wawel” – sekcja spadochronowa; Fundacji Studentów i Absolwentów AGH „Academica”; Zrzeszeń Studentów Niepełnosprawnych AGH, UEK i PK oraz Samorządu Studentów UJ, Fundacji Elektrociepłowni Kraków „Gorące Serce”, Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Budowlanego AZBUD oraz Krakowskiego Aeroklubu i Załogi Lotniska w Pobiedniku. Dziękujemy również za zapewnienie transportu na lotnisko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Komunikacyjnemu w Krakowie oraz współorganizatorowi, którym był Urząd Miasta Krakowa.

Tegoroczny piknik, tak jak w ubiegłym roku, odbył się w ramach Tygodnia Osób Niepełnosprawnych – „Kocham Kraków z Wzajemnością”. Wśród zaproszonych gości znaleźli się Pan Bogdan Dąsał, Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Osób Niepełnosprawnych, Pani Alicja Rostocka z Małopolskiego PFRON, Pan Jan Ortyl – Przewodniczący Społecznej Powiatowej Rady ds. Osób Niepełnosprawnych przy Prezydencie Miasta Krakowa, przedstawiciele mediów oraz Pan Stanisław Gardias z firmy Azbud. Relację z imprezy można zobaczyć na stronie internetowej Zrzeszenia Studentów Niepełnosprawnych Akademii Górniczo-Hutniczej: www.zsn.agh.edu.pl, a także zdjęcia i filmy z lotów.

✉ Zofia Florek-Paszowska

Semestralnik trafił do rąk czytelników

W czerwcu br. ukazał się pierwszy numer semestralnika stworzonego z myślą o studentach niepełnosprawnych. Znajdziecie w nim Państwo między innymi relacje z wydarzeń sportowych, spotkań integracyjnych, porady psychologa, porady prawne, itp. Semestralnik narodził się z inicjatywy Studentów Niepełnosprawnych Krakowskich Uczelni – AGH, PK, UEK i UJ. Celem gazety jest pokazanie otwartości

środowiska akademickiego na Osoby Niepełnosprawne.

Wersja drukowana periodyku dostępna jest w siedzibach Redakcji.

Gazetka jest również dostępna w wersjach elektronicznych: na płytka CD oraz stronie internetowej www.zsn.agh.edu.pl/kssn. Wersja internetowa umożliwia powiększanie tekstu i grafiki dla osób słabowidzących. Znajduje się tam również wersja tekstowa, umożliwiająca wydruk

w języku Brajla oraz czytanie przez osoby niewidome.

Wszystkich gorąco zachęcamy do współpracy. Artykuły oraz propozycje współpracy prosimy przysyłać na adres Redakcji kssn@academica.org.pl.

Zachęcamy także do wzięcia udziału w konkursie na nazwę i logo gazetki.

Z pozdrowieniami.

✉ Redakcja Semestralnika

Integracyjny Piknik Studencki – Latający Niepełnosprawni

Pobiednik Wielki – 6 czerwca 2008 r.

foto: Z. Sulima

Diamenty AGH – wręczenie nagród

16 maja 2008 r.

